

ဆုမြတ်မွန်မွန်

ဒီဇိုင်းကွဲ ပုံတူကိပ်ပြာ

အမြန်စွဲ ဗျူဟာ

(၁)

"စောင့်လိုက်ရတာ တခက်ရယ်၊ မလာတော့ဘူး ထင်နေတာ ဖုန်းက လည်း ခေါ်လို့ ကိုမရဘူး၊ ခေါ်လိုက်ရင် မရှိ Congestion ဖြစ်နေတာ၊ Message တွေက Failed ဖြစ်ဟာ... ဘယ်လိုမှ ကို အဆင်မပြေဘူး..."

ဒီဟန်းဒီဖုန်းတွေကလည်း အရေးအကြောင်းဆို မမိုက်လိုက်တာကွာ "

တခက်သည် ညည်းညူပန်းလျှာစွာ ပြောနေသော လင်းညှို့ကို ကြည့်ကာ ကိုယ်လည်း စိတ်မချမ်းသာပေ။ စိတ်မချမ်းသာစွာနှင့် ချစ်သူ စိတ်သက်သာရာရအောင် အားယူပြီးပြလိုက်ရသော်လည်း ကိုယ့်အပြီးဟာ မချိပြီးကြီး ဖြစ်နေမှာ ကိုလည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ်သိသည် ။ လင်းညှို့သည် တခက်ရဲ့ လက်လေးတွေကို ဆွဲယူဖျစ်ညှစ်လိုက်လျှင် လက်ဖျားလေးတွေက အေးစက်ပြီးနေသည် ။ လက်ဖျားတွေက အေးစက်နေပေမယ့် နှုတ်ခမ်းဖျားထက်မှာ တော့ ချွေးစလေးတွေစို့နေသော တခက်သည် လည်း သူနဲ့ တွေ့ရဖို့ ဘယ်လောက်တောင်များ ကြိုးစား ထွက်ခဲ့ရရှာမှာ ပါလိမ့်။

"ဟင်း..."

ရင်ဘတ်ကြီးနှင့် အပြည့်ချလိုက်သော သက်ပြင်းချသံကြီးသည် သူတို့ အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျယ်ပြန့်လို့ သွားလေသည် ။

"တခက် ဘယ်လို ထွက်လာခဲ့တာလဲဟင်"

"အင်း...ဒီလိုပဲပေါ့ လင်းညှို့ရယ်၊ ဒါတွေ မေးမနေပါနဲ့ တော့၊ အခြေအနေကတော့ သိပ်မကောင်းဘူးလို့ တခက်ထင်တယ် သိလား"

"အဘိုးက မြောင်ဖွင့်မေးပြီလား"

"မြောင်တော့ ဖွင့်မမေးသေးဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဘိုးကြည့်ရတာ သိနေတဲ့ ပုံပဲ။ သိသလိုမျိုးကြီးပေါ့နော်။ ဒါကြောင့် လည်း အမြဲ Check လုပ်နေတာပေါ့..."

ပြီးတော့ နေဇယံ ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကလည်း အိမ်ကို ခဏခဏလာတယ်"

"အရင်တုန်းကလည်း လာတယ်ဆို"

"အင်း... ဒါပေမဲ့ အခုလာတာ တစ်မျိုးပဲ၊ အဘိုးနဲ့ တစ်ခုခုကို ကျိတ်တိုင်ပင်နေတဲ့ ပုံမျိုးပဲ...."

စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်သွားရင် အကြာကြီးပဲ။ အရင်ကဆို ဘိုးဘိုးက ချက်စီထိုးရင် သူ့အဖေနဲ့ ပဲထိုးတာ။ အခုတော့ သူနဲ့ ပါထိုးတယ်။ အို... တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပါပဲ လင်းညှို့ရယ်"

လင်းညှို့သည် မျက်နှာလေးမှုန်ကာ နူးနူးညံ့ညံ့နှင့် တိုးတိုးသက်သက် စကားတွေဆိုနေသော တခက်ကို ကြင်နာစွာဖြင့် ငေးမဝဘဲ ရှိနေသည်။

တခက်ကို သူက ချစ်တယ်ဆိုတာထက် မြတ်နိုးတာကပိုသည် ။ ချစ်ခြင်းနှင့် မြတ်နိုးခြင်းတို့ ဟာ တူမလိုလိုနှင့် မတူချေ။ ချစ်သူတိုင်းတွင် အချစ်တို့ ရှိတတ်တာဟာ မဆန်းတတ်သော်လည်း မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားတတ်မှု ဆိုတာကတော့ အတွဲတိုင်း မရှိတတ်ဟု ထင်သည် ။

တခက် အပေါ်တွင် ထားသော သူ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းတွေထဲတွင် အချစ်တွေ သာမက မြတ်နိုးခြင်းတွေပါ စုပုံပါဝင်နေလေ့ရှိသည်။ ။ တခက်ရဲ့ ပုံစံ လေးကလည်း တကယ့်ကို မြတ်နိုးချင်စရာပုံ အပြည့်ဖြစ်သည်။ ။

ဒီခေတ်ထဲတွင် ရှားပါးနေပြီဖြစ်သော နူးနူးညံ့ညံ့နှင့် သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ပုံစံမျိုးလေး ဖြစ်သည်။ ။ ကျောအလယ်ကျော်ကျော် ခါး ထိမရောက်တရောက် ဆံနွယ်ပျော့ပျော့စင်းစင်းတွေကို နဖူးအလယ်တ ည့်တည့် ခွဲထားကာ အေးချမ်းသော အပြုံးလေးတစ်ပွင့်နှင့် အမြဲနူးညံ့ချို သာတတ်သော သူလေးဖြစ်သည်။ ။

အဲဒီသူလေးသည် အိမ်ထဲကအိမ်ပြင် သိပ်လည်း မထွက်တတ်သော အိမ်တွင်းပုန်းမလေးလည်း ဖြစ်သေးသည်။ ။ ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ မိန်းက လေးမှန်လျှင် အိမ်ထဲမှာ နေဖို့ သိပ်မစဉ်းစားတော့ဘဲ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးတာနှင့် ကိုယ်ဝါသနာပါရာ သင်တန်းတွေတက်၊ ကျောင်းတက်၊ အလုပ်လုပ်ဖို့ စဉ်းစားနေကြသူများ ထဲတွင် ကိုယ့်ရဲ့ တခ က်က ပါမလာချေ။ နန်းတော်တမျှ ခမ်းနားထည်ဝါသော အိမ်ကြီးထဲတွ င် တခက်ရဲ့ ဘဝလေးသည် အပူအပင်မဲ့စွာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းလေးပဲ ရှိ ခဲ့သည်။ ။

အဲဒီထဲမှာ မှ သူနဲ့ တခက်ရဲ့ ဆုံစည်းပုံသည် မရိုးလည်း မရိုးခဲ့သလို ဆန်းလည်း မဆန်းခဲ့ချေ။ သူသည် တခက်ကို ပြီးတော့မှ ဖူးစာတို့ ရေစ က်တို့ ဆိုတာတွေကို ပိုယုံသွားခဲ့ဖြစ်ပါသည်။ ။ တကယ်ဆိုလျှင် သူလို အ ဆိုတော်ပေါက်စလေးကို တခက်လို မြန်မာပြည်ရဲ့ ဘီလျံနာကြီးတစ် ယောက်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော မြေးမလေးတို့ မှာ ဆုံစည်းဖို့ အကြောင်း ကိစ္စ သိပ်မရှိခဲ့ပါ။

တခက်သည် သူတို့ သွားနေကျနေရာတွေဖြစ်သည့် Show ပွဲများ ၊

ရှော့ပင်းမော်လ်များ ၊ ပလာဇာများ ၊ ကော်ဖီဆိုင်များ ၊ ဘာပွဲ
ညာပွဲစသဖြင့် အဲဒီနေရာတွေသို့ တစ်လတစ်ကြိမ်လောက်တောင် ခြေဦး
လှည့်တတ်သူ မဟုတ်ချေ။

အဲဒီလိုအဖြစ်မျိုးထဲကမှ သူနဲ့ တခက် ဆုံစည်းရပုံမှာ တခက်တို့ ကုမ္ပ
ဏီလုပ်ငန်းစုကြီးရဲ့ နှစ်ပတ်လည်ညစာစားပွဲ ဒင်နာပါတီမှာ ဆုံဖြစ်ကြ
တာဖြစ်သည် ။ အဲဒီ နှစ်ပတ်လည်ဒင်နာပွဲကြီးကို အထူးစပါယ်ရှယ်ဘူ
ဖေးနှင့် အတူ စတော့ချ်ရှိုးတီးဝိုင်းတွေနဲ့ ပါ တခမ်းတနား ကျင်းပလေရာ
သူသည် တီးဝိုင်းအဖွဲ့နဲ့ အတူ အဲဒီဒင်နာမှာ သွားရောက်
ဖျော်ဖြေရတာဖြစ်သည် ။ တကယ့်နာမည်ကြီး အဆိုတော်တွေရော၊ နာ
မည်မကြီးတကြီးတွေရော စသဖြင့် အဆိုတော်တွေ များ စွာပါဝင်ကြသ
ည် ။

သူသည် အတွဲခွေတွေမှာ ပါဝင်သီဆိုခဲ့ပြီး သူ့သီချင်းလေးပုဒ်လော
က်က ပေါက်သီချင်းတွေ ဖြစ်ထားလေရာ လောလောဆယ်မှာ တော့ နာ
မည်ကြီးစ အဆိုတော်ပေါက်စလေးဟု ပဲ ပြောပါစို့။ အရပ်ရှည်ရှည် ခ
န္တာကိုယ်ခပ်ကျစ်ကျစ်နှင့် ဝတ်တတ်စားတတ်သော သူသည် ကောင်မ
လေးတွေ ကြားထဲမှာ လည်း ပေါ်ပြူလာဖြစ်သောသူ ဖြစ်၏။ သို့သော်
အဲဒီလို လူတစ်ယောက်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ တစ်နေရာတည်းမှာ အပြီးလေး
တစ်ခုနှင့် ငြိမ်သက်အေးဆေးစွာ ထိုင်နေသော တခက်ကို သူက မြင်မြင်
ချင်းပဲ စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့တာ ဖြစ်သည် ။

အဲဒီအချိန်ထိ သူဟာ တခက်ကို ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီး၏ ချစ်စွာသော
မြေးမလေးမှန်း မသိခဲ့ပါ။ သို့သော် တခက်ရဲ့ ပုံစံလေးဟာ အဆင့်အတ
န်းမြင့်မြင့် အထက်တန်းကျကျထဲက ဆိုတာတော့ မြင်တာနှင့် သိသည် ။
နို့နှစ်ရောင်ဂါဝန်အရှည်လေးကို ဝတ်ကာ ဆံနွယ်တွေကို

ဒီအတိုင်းဖြန့်ချထားသော ကောင်မလေးသည် ဘယ်သူနဲ့ မှ မတူဘဲ ငြိမ်းချမ်းအေးမြစွာ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသည် ။ လူတွေကြားထဲမှာ သိပ်ရောရောနှောနှောမရှိ။

သီချင်း နားထောင်ရတာကိုတော့ ကြိုက်ပုံကာ စတော့ချစ်နားမှာ နေရာယူထားသဖြင့် သူကလည်း သတိထားမိသွားတာ ဖြစ်သည် ။

နောက်ပိုင်း မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်တော့မှ သူမဟာ သူဌေးကြီး ဦးမြ သာရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော အချစ်ဆုံးမြေးမလေး ‘စွဲတခက်’ ဆိုတာ သိခဲ့ ရတာဖြစ်သည် ။ သူ့ကို ပြောပြသောလူက အသာလက်တို့ ကာ....

"စိတ်ဝင်စားရင် အခုတည်းက မိတ်ဆက်ပြီး ဖုန်းနံပါတ်တောင်း ထားနော်။ စွဲတခက်က တစ်ပင်တိုင်မြနန်းက မင်းသမီး။ အပြင်တွေ ဘာတွေ သိပ်ထွက်တာ မဟုတ်ဘူး ။ အဘိုးကြီးက သူ့မြေးမလေးကို တု န်နေအောင်ချစ်တာ။ သတိတော့ထား၊ ကြည့်ကျက်လှုပ်ရှား"

အဲဒီလို ပြောလိုက်တာနှင့် သူက အရိပ်ပြလျှင် အကောင်မြင် သ ဘောပေါက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည် ။ သူ့အလှည့်မရောက်သေးခင်မှာ တခက်ကို မိ တ်ဆက်လိုက်သည် ။ ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် တခက်က သူ့ကို သိ နေသဖြင့် တော်သေးတော့သည် ။ အဲဒီနေ့ညက သူနဲ့ တခက် စကားအနည်းငယ်ပြောကာ ဖုန်းနံပါတ် လဲလိုက်ကြသည် ။ သူက သိပ်ကြာကြာ တောင် မစောင့်ပါ။ အဲဒီညတွင်းချင်းပဲ ဖုန်းဆက်ခဲ့သည် ။ နောက်နေ့တွင် လည်း မရပ်မနား။ ဒီဘက်ခေတ်ကြီးထဲမှာ ဖုန်းပြောခြင်း အတတ်ပညာရှင်တွေ မှီလိုပေါက်နေလေရာ အဲဒီအထဲတွင် သူလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်လာသည် ။

ဖုန်းထဲမှာ ဆုံဖြစ်ကြသည် ။ ဒီလိုနှင့် အပြင်မှာ ရံဖန်ရံခါတွေ ညတိုင်းဖုန်းပြော နောက်ဆုံးမှာ တော့ နှလုံးသားချင်း ဖလှယ်ပြီးကြသည် ။ ချ

စံသူတွေဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြတော့တာ ဖြစ်သည်။ ။

သူနဲ့ တခက်တို့ ၏ ချစ်သူဘဝသည် သူများ ရည်းစားတွေလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် အေးအေးဆေးဆေးမရှိလှပါ။ တခက်သည် သူမရဲ့ အဘိုးကိုလည်း အင်မတန် ချစ်ကြောက်ရှိသေရသော သူဖြစ်သည်။ ။ ရည်းစားထားတာကလည်း အဘိုးမသိအောင် ခိုးထားခြင်းဖြစ်လေရာ သူတို့ အဖြစ်မှာ ရှေးခေတ်ရည်းစားကြီးတွေနှင့် တူနေပါသည်။ ။ ဒါပေမဲ့ တခက်ကို အချစ်စစ်နှင့် ချစ်သောသူဖြစ်လေရာ အဲဒီလောက်ကို မမူပါ။ ရံဖန်ရံခါ တွေ့ခွင့်ရခြင်းနှင့် အတူ ညတိုင်း ချစ်စကားတွေ တိတိတာတာ ပြောခွင့်ရခြင်းကိုပဲ မွေ့လျော်နေပြီဖြစ်သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်အရာမှ ကြာကြာဖုံးကွယ်ထားရိုး ထုံးစံမရှိရလေရာ။ သူနဲ့ တခက်တို့ အချစ်ကိစ္စကို ဘိုးတော်ကြီးက သိသွားပြီဟု ထင်သည်။ တခက်ကို ပိုမိုတင်းကျပ်လာသည် ဟု တခက်က ပြောပြပါသည်။ ။

"လင်းညို၊ ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ တခက်ပြောတာတွေ ကြားရဲ့လား။"

သူသည် အတိတ်လမ်းကို ပြန်လျှောက်နေမိသည် မှာ တခက်ရဲ့ အသံ ကြားတော့မှာ ပဲ လက်ရှိအခြေအနေကို စိတ်ပြန်ကပ်တော့တာ ဖြစ်သည်။ ။

"ဆောရီး... တခက် ဘာပြောလိုက်တာလဲဟင်"

"ကြည့်... ဘာကြီးမှန်းလဲ မသိဘူးကွာ၊ ဒီမှာ တော့ အားကိုးတကြီးနဲ့ ပြောလိုက်ရတာ၊ သူက ဘယ်ကိုစိတ်ရောက်နေမှန်း မသိဘူး။"

တခက်က သူ့ကို ဒေါသထွက်တာလည်း မဟုတ်ဘဲ သူမဘာသာ စိတ်ညစ်နေပုံလေးဖြင့် နှုတ်ခမ်းဆူကာ ညည်းညူလျှင် သူသည် အဲဒီပုံစံ

လေးကို အတိုင်းမသိ ချစ်မြတ်နိုးရလေသည်။ ။ တခက်သည် သူ့ကိုဆိုလျှင် အခွင့်အရေးယူပြီး စိတ်ဆိုးတာ၊ စိတ်ကောက်တာမျိုး သိပ်မရှိချေ။ အမြဲနူးညံ့အေးဆေးသော မျက်နှာလေးမှာ ဒေါသထွက်တာ သူတစ်ခါမှ မမြင်ဘူးပါ။ တစ်ခုခုဆိုလျှင် သူမဘာသာပဲ ခပ်တိုးတိုး ညည်းနေတတ်လေ့ရှိသည်။ ။

သူက ချောမော့သည့် သဘောဖြင့် တခက်ရဲ့ လက်ဖမိုးလေးကို အုပ်မိုးဆုပ်ကိုင်ကာ...

"ဘယ်ကိုမှ မရောက်ဘူး။ တခက်ဆီကိုပဲ စိတ်ကရောက်နေတာ"

"ဟင်... လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ၊ အဲဒါဆို တခက်မေးတာ ဘာလို့ မကြားသလဲ"

"ဪ... ကိုယ် စိတ်ရောက်တယ်ဆိုတာက တိုယ်တို့ ဆုံစည်းခဲ့တဲ့ အချိန်လေးကို ပြန်သတိရနေတာပါကွာ၊ တွေ့ဖို့ မလွယ်ကူကြတဲ့ ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ဖူးစာကံကို ပြန်သတိရနေတာ..."

ဒီလို ခက်ခက်ခဲခဲဆိုပြီးမှ တော့ ဝေးဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ အဓိကက ကိုယ်တခက်ကို သိပ်ချစ်နေတာပဲ။ သိလား"

သူ့ရဲ့ အဆုံးသတ်စကားလေးကို ကြားလိုက်ရလျှင် တခက်ရဲ့ မျက်နှာလေးမှာ ရှက်သွေးတစ်မျိုးဖြင့် နူးညံ့ဝင်းဖြာ၍ သွားလေသည်။ ။ ရေခဲသေတ္တာထဲမှ ထုတ်ထားခါစ ပန်းသီးလေးတစ်လုံးလို ဖြစ်နေသော တခက်ရဲ့ ပါးပြင်လေးများ ပေါ်သို့ သူ တစ်ခါမှ အလည်မရောက်ဖူးသေးပါ။ လက်ဖျားလေးတွေကို အသာဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ရုံ၊ လက်ဖမိုးနှင့် ဆံနွယ်များကို ညင်သာစွာ နမ်းရှိုက်တတ်ရုံကလွဲ၍ သူက တခက်ကို ဒီအတိုင်းသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့် ရှိခဲ့သည်။ ။

သူတို့ အခြေအနေကလည်း တခြားတောင်တောင်ဤဤတွေ သမုဒယဖွဲ့ဖို့ ထက် စကားကိုတောင် ဝအောင်မပြောရသည် ဖြစ်လေရာ တွေ့ဆုံချိန်လေးတွေကို အထူးပဲ တန်ဖိုးထားရလေသည်။

"တခက် ပြောနေတာက အဘိုးကသာ အတိအလင်းဖွင့်မေးလာရင် ဘယ်လိုဖြေရမလဲလို့ မေးနေတာ၊ အမှန်အတိုင်း ဖြေရမှာ လား၊ ဒါမှ မဟုတ် လိမ်ရမှာ လား၊ လင်းညို့ကို အကြံတောင်းနေတာ"

သူသည် အဲဒီအမေးကြောင့် တခက်ကို အကြာကြီးပဲ ပြုံးစိက်ငေးနေမိသည်။

တခက်သည် အဲဒီလိုလည်း ဖြူစင်သူလေး ဖြစ်သည်။ ဒီလောက်ချမ်းသာသော သူဌေးကြီးရဲ့ မြေးမလေးဖြစ်ပေမယ့် မာန်မာနတွေ တခက်ဆီမှာ လုံးဝမရှိ။ ငွေကို ရေလိုသုံးဖြုန်းကာ နေရာတကာမှာ လူတွင် ကျယ်လုပ်တတ်သော Sharp ဖြစ်သည့် ပုံစံမျိုးလည်း မရှိပါ။

သူ့ကို အလွန်အမင်း အားကိုးတွယ်တာကာ ရိုးသားစွာ ချစ်သူရှာသူလေးဖြစ်သည်။ ဒီလိုခေတ်ကြီးထဲမှာ ဒီလိုဖြူစင်သော ချစ်သူလေးကို ဘယ်လိုမှ အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ပါ။

"ဟင်... ဘာကြည့်နေတာလဲကွာ၊ လင်းညို့ကလည်း စိတ်မပါလက်မပါနဲ့ တော်ပြီကွာ၊ ပြန်မယ်"

တခက်က တကယ်ကို စိတ်ဆိုးသွားဟန်ဖြင့် ထပြန်တော့မလိုလုပ်လျှင် သူ့မှာ ကမန်းတကန်း ဆွဲထားရသည်။ ဆွဲထားရင်းမှ တခက်ရဲ့ ပခုံးလေးကိုပါ ညှာတာပါတေးဖြင့် ဖက်ထားလိုက်သေးသည်။ သူ့ကို စိတ်ဆိုးနေသော တခက်ရဲ့ ပုံစံလေးမှာ အသည်းယားဖို့ ကောင်းပါသည်။

"စိတ်မပါတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ တခက်ကို ချစ်လွန်းလို့ ငေးနေမိ"

တာ၊ တကယ်ကို ချစ်တဲ့ စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ တခြားဘာကိုမှ စိတ်မဝင် စားနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတာ...

ယုံပါကွာ စိတ်မပါလက်မပါ မဟုတ်ပါဘူး၊ တခက်ပုံစံလေးက ဘယ် အချိန်ကြည့်လိုက် ကြည့်လိုက် ကိုယ့်အတွက် ရင်အေးစရာကောင်းလွန်း လို့ ငေးငေးနေမိတာ၊ ချစ်တဲ့ စိတ်နဲ့ ပါကွာ အထင်မလွဲပါနဲ့ "

သူက တရှည်တလျား ရှင်းပြလိုက်လျှင် တခက်က မျက်စောင်းနုနု လေးနှင့် အသာတုံပြန်သည် ။ ဒါဆို စိတ်မဆိုးတော့ဘူးဆိုတာ သဘော ပေါက်ရသည် ။

"ဒါပေမဲ့ တခက် မေးနေတာတွေကိုတော့ စဉ်းစားပေးဦးမှ ပေါ့"

"အင်းပါကွာ၊ ကဲ... စဉ်းစားပေးမယ်။ တခက် ဘိုးဘိုးက ပြောင်ဖွင့် မေးရင် တခက်က အမှန်အတိုင်းဖြေတယ်ပဲထားဦး သူက သဘောတူမှာ လား"

"မပြောတတ်ဘူး၊ ဘိုးဘိုးစိတ်က မှန်းရခက်တယ်"

ဟင်း... ပြီးပါလေရော။ သူလို တစ်သက်လုံးအတူနေလာတဲ့ မြေးမ လေးကတောင် အဘိုးစိတ်ကို မှန်းရခက်ပြီ ဆိုမှ တော့ သူလို နှစ်ခါသာ မြင်ဖူးထားတဲ့ သူက ဘယ်လိုလုပ်မှန်ပေးနိုင်တဲ့ လဲ။ သို့သော် သူက တခက်ကို စိတ်ဓာတ်မကျစေလိုပါ။ တခက်ပြောသလို ဘိုတော်ကြီးက မှန်းရ ခက်တယ်ဆိုတာတော့ ဖြစ်နိုင်သည် ။ ကိုယ်တိုင်က အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် အဘိုးကြီးဆိုပေမယ့် သန်သန်မာမာကြီးဖြစ်ကာ လူငယ်တွေနှင့် အပြိုင် အလုပ်လုပ်နိုင်တုန်း၊ အတွေးအခေါ်တွေ ထက်မြက်စူးရှတုန်းဖြစ်သည် ။

ဒါပေမဲ့ ဒီချစ်စွာသော မြေးမလေးကိုကျတော့ နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်း

သွားတက်စေတာမျိုး၊ များ ပြားလှသည့် လုပ်ငန်းခွဲတွေမှာ တစ်ခုခု တစ်နေရာရာမှာ ဝင်ဦးစီးစေတာမျိုး စသဖြင့် ဘာတစ်ခုမှ မခိုင်းချေ။ တခက်သည် အိမ်ထဲမှာ သာ မိန်းကလေးပီပီသသ နေရသူဖြစ်သည် ။ အဘိုးဖြစ်သူအကြိုက် ထမင်းဟင်းများကို စပါယ်ရှယ်ချက်ပြုတ်ကာ အိမ်အလှဆင်ခြင်း ၊ ခြံအလှဆင်ခြင်း စသဖြင့် အိမ်တော်ရှင်မလေးသာ လုပ်လေသည် ။ ဒီလောက်ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော သူဌေးကြီးရဲ့ အမွေစားအမွေခံမြေးမလေးဟာ မိန်းကလေးပီသစွာ ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိလည်း ဖြစ်နေပြန်သောအခါ တခက်ကို ချွေးမတော်ချင်သောသူတွေမှာ ဝိုင်းဝိုင်းလည် နေလေသည် ။

သို့သော် ဘိုးတော်ကြီးက ဘယ်သူ့ကိုမှ မျက်နှာသာ မပေးချေ။ ဒါကိုတော့ သူက ကျေးဇူးအင်မတန်တင်ကာ အကြိမ်ကြိမ် ဦးခိုက်မိပါသည် ။

"အကယ်၍ ပေါ့နော် ကိုယ်အဆုံးစွန်အထိ မေးထားတာပါ။ ကိုယ်ကတော့ တခက်ကို အရမ်းချစ်တယ်။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ မှ အဆုံးရှုံးမခံနိုင်ဘူးလေ၊ တခက်ကိုပဲ လက်ထပ်ချင်တယ်၊ အရေးကြုံ လာပြီဆိုရင်လည်း စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ဖို့ အဆင်သင့်ပဲ..."

ဒါပေမဲ့ တခက် အဘိုးက ကိုယ်နဲ့ တခက်ကို လုံးဝ သဘောမတူဘူးဆိုပါတော့၊ ခါးခါးသီးသီးခွဲမယ်ဆိုရင် အခက် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မှာ လဲ ကိုယ့်ကို ခွဲနိုင်လားဟင်"

တခက်က သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲသို့ တွေ့တွေလေးစိုက်ကြည့်ကာ ခေါင်းကို အသာခါယမ်းပြသည် ။ အဲဒီအဖြေကြောင့် သူက တက်ကြွသွားရကာ...

"ဒါဆို အရေးကြုံလာရင်ရော ကိုယ့်နောက်ကို လိုက်ရဲလား"

"လိုက်ရဲပါတယ်"

"အိုကေ... အဲဒီစကားကြားရတာ ဝမ်းသာတယ်ကွာ။ ဒါဆိုရင် ကိုယ် စိတ်ဒုန်းဒုန်းချ နေနိုင်ပါပြီ။ တခက်သာ ကိုယ့်ဘက်မှာ ရှိတယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဘာမဆို ရင်ဆိုင်ရဲပါတယ်"

တခက်က အဲဒီအပြောကြောင့် သူ့ကို မျက်ဝန်းညှိကြီးများ ဖြင့် မော့ကြည့်ကာ...

"လင်းညှို့ကရော အခုလို အောင်မြင်ကာစအချိန်မှာ တခက်ကို လင်းညှို့ဘဝထဲ တကယ် ခေါ်သွားနိုင်ပါ့မလား၊ အောင်မြင်မှုတွေ ယုတ်လျော့သွားမှာ မကြောက်ဘူးလားဟင်"

သူက ပြန်စိုးရိမ်နေသော တခက်ရဲ့ ခေါင်းလေးကို ညင်သာစွာ အုပ်မိုးလှုပ်ယမ်းရင်းမှ ...

"မကြောက်ပါဘူးကွာ၊ အောင်မြင်မှုဆိုတာ အရည်အချင်းနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စပါ။ အိမ်ထောင်ရေး အချစ်ရေး တွေနဲ့ ဆိုင်တာမှ မဟုတ်တာ..."

ကိုယ့်ဘေးမှာ ပါရမီဖြည့်ဖက်လေးရှိနေရင် ပိုတောင်အောင်မြင်လာဦးမယ်၊ သူများ တွေဆို မိန်းမရပြီးမှ ပိုတောင် အောင်မြင်သွားကြတာ"

"အင်း"

သူ့စကားကို တခက်က ပြုံးပြုံးလေးနှင့် ထောက်ခံသည် ။ သူက တခက်ရဲ့ မေးဖျားလေးကို ဆွဲယူဖျစ်ညှစ်မိကာ...

"ဘယ်လိုလဲ တခက်က ကိုယ့်ကို ပါရမီဖြည့်ပေးမှာ လား"

"အင်း... ဖြည့်ပေးမှာ "

"ချစ်လိုက်တာကွာ၊ အရမ်းချစ်တာပဲ တခက်ရယ်။ ကိုယ့်ဘဝမှာ တခက်မရှိလို့ မဖြစ်ဘူး သိလား။ ဘာမဆို ကိုယ်တို့ ရင်ဆိုင်ကြမယ် နော်"

တခက်က အင်မတန် အားပါသော အပြုံးလေးတစ်ခုဖြင့် ခေါင်းညိ
တ်ပြသည် ။ အဲဒီလောက်ဆိုလျှင် သူတို့ အနာဂတ်ရှေ့ရေးသည် သိပ်ပူစ
ရာမလိုတော့ဟု ထင်ပါသည် ။ ဘယ်လောက်ပဲ အခက်အခဲတွေ ရှိပါစေ
ဘာလာလာ ရင်ဆိုင်ပစ်မယ် ဟူသော စိတ်ထားမျိုး ရှိလိုက်လျှင် နေရထို
င်ရတာ အတော်ပင် လွတ်လပ် ပေါ့ပါးသွားလေ့ ရှိလေသည် ။

(၂)

"ဘိုးဘိုး ... ဒီမှာ နို့ရပါပြီ"

တခက်သည် နေ့စဉ်ပြောနေကျ စကားလေးပြောလိုက် ရတာကိုပင် ကျောထဲကမလုံချေ။ စာဖတ်နေသော ဘိုးဘိုးသည် စာအုပ်ကိုပိတ်ကာ တခက်ကို မော့ကြည့်သည်။ တခက်သည် ပါဝါမျက်မှန်အောက်မှ အဘိုးရဲ့ စူးရှမျက်လုံးများကို ကြည့်မပျက် တောင့်ခံထားကာ အရင်လိုပဲ နူးနူးညံ့ညံ့ ပြုံးပြလိုက်ရသည်။ အဘိုးက တခက်ကို အဓိပ္ပာယ်ပါပြီဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်ကာ ခေါင်းဆတ်လိုက်ရင်းမှ ...

"ဒီမှာ လာထိုင်ဦး ငါ့ခြေ"

"ရှင်... ဟုတ်... ဘိုးဘိုး သမီးကို ပြောစရာရှိလို့ လားဟင်"

"အင်း... ပြောစရာရှိတယ် ဆိုတာထက် မေးစရာရှိတယ်ဆိုရင် ပိုမှန်မယ်"

ဘုရား...။ တခက်သည် စိတ်ထဲမှာ ဘုရားကို တမိကာ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ ချက်ချင်းပဲ အေးစက်လာသလို ခံစားရလေသည်။ နေ့ခင်းကတင် လင်းညှို့နှင့် ဒီကိစ္စတွေကို ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ အခုတော့ တခက်တို့ မျှော်လင့်ထားသလို အခြေအနေမျိုး ဖြစ်လာတော့မည်ဟု ထင်သည်။ တခက်သည် တံတွေးတစ်ချက်ကို ကျိတ်၍ မျိုချကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရဲဆေး တင်ထားလိုက်သည်။ နားထဲတွင် လင်းညှို့ပြောလိုက်သော စ

ကားတွေကို ပြန်ကြားယောင်မိလျှင် အနားမှာ လင်းညှို့ရောက်လာသလိုပဲ ခံစားမိကာ သတ္တိတွေရှိလာခဲ့ပါသည်။ ။

တခက်သည် အဘိုးရဲ့ မျက်လုံးတွေထဲသို့ တည့်တည့်ရင်ဆိုင်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။ အဘိုးက တခက်ကို မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုတ်ကြည့်ကာ ...

"တခက် မှန်မှန်ဖြေစမ်း၊ ညည်းမှာ ရည်းစားရှိနေပြီ မဟုတ်လား"

တကယ်တကယ် ဖြေရတော့မည် ဆိုသော်လည်း တခက်ရဲ့ နှုတ်ဖျားမှာ စကားသံတို့ က မထွက်ချေ။ အဘိုးကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီးနောက် ရင်မဆိုင်ရဲသလိုဖြစ်ကာ ခေါင်းကို ငုံ့ချမိသည်။ ။ ဘယ်လိုပဲ မာန်တင်းသည် ပြောပြော အဘိုးကို ငယ်ငယ်လေးတည်းက ကြောက်လာခဲ့ရသည် ဖြစ်ရာ အဘိုးသည် တခက်ရဲ့ ငယ်ကြောက်ငယ်နိုင် ဖြစ်သည်။ ။

မွေးကတည်းက အဖေနဲ့ အမေဆိုတာ မမြင်ဘူးခဲ့ဘဲ အထိန်းတော် အန်တီကြီး လေးမိုးထံမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရပြီး လူဖြစ်ခဲ့ရသော တခက်သည် တစ်နေ့လုံးနေလို့ မှာ တစ်ခါမပြီးတတ်သော အဘိုးကို ချစ်သော်လည်း ချစ်တာနဲ့ ထပ်တူ ကြောက်တာကလည်း ကြောက်သေးသည်။ ။

"ဟ... ငါမေးနေတာ ဖြေလေ"

"ဟို... ဟိုဒင်း... ဘာ... ဘာဖြစ်လို့ လဲဟင် ဘိုးဘိုး"

တခက်ရဲ့ ညောင်နာနာ အသံကြောင့် အဘိုးရဲ့ မျက်မှောင်တွေက ပိုကြုတ်သွားသည်။ ။ တခက်သည် စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တစ်ချက် ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။ ။ တခက်ဟာ အဲဒီလိုပဲဖြစ်သည်။ ။ ဘယ်လောက်ပဲ သတ္တိမွေးမွေး အဘိုးရှေ့ရောက်သွားနှင့် (မဟုတ်တာလုပ်ထားပါက) ဘ

ယ်လိုမှ ခပ်တည်တည်နေ၍ မရတော့ချေ။

"ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ မေးနေတာကို ဖြေစမ်းပါ တခက်။ ဘိုးကို လိမ်ဖို့ တော့ စိတ်မကူးနဲ့ နော်"

"မလိမ်ပါဘူး ဘိုးဘိုးကလည်း "

"အေး... ဒါဆို ပြော၊ အမှန်အတိုင်းပြော"

"ဟုတ်... ဘာကိုပြောရမှာ လဲ"

"တယ်... ထပ်ကြားချင်နေတယ်ပေါ့လေ၊ ညည်း ရည်းစားထားနေ တယ်မဟုတ်လား စွဲတခက်။ ညည်းမှာ ရည်းစားရှိတယ်မဟုတ်လား"

"ဟုတ်...ဟုတ်။ ဒါပေမဲ့လေ..."

"အံ့မယ်...ဒါပေမဲ့လေ ဘာတွေနဲ့ နောက်ဆက်တွဲက ကျန်သေးတယ် ပေါ့။ ဘာနောက်ဆက်တွဲမှ လာပြောမနေနဲ့ ။ ရှိလားဆိုရင် ရှိတယ်ပဲဖြေ ။ ထားလားဆိုရင် ထားတယ်ပဲဖြေ။ အပိုတွေထည့်မဖြေနဲ့ "

တခက်သည် ငေါက်ဆတ်ဆတ်ပြောနေသော ဘိုးဘိုးရဲ့ စကားကို အောင့်သက်သက်ဖြင့် ငြိမ်ခံနေရသည် ။ အဘိုးက ခေါင်းငုံ့ကာ နှုတ်ခမ်းဆူနေသော တခက်ကို ခပ်တင်းတင်း ထပ်ကြည့်ကာ...

"ကဲ...ပြောစမ်း၊ ညည်းရည်းစားက ဘယ်သူလဲ"

"လင်းညှို့လို့ ခေါ်ပါတယ်"

"လင်းညှို့ ! ... အင်း... နာမည်ကိုက ဘာမှန်းမသိဘူး။ ယောက်ျား တန်မဲ့ ညှို့တာတွေရော ဘာတွေရော အဲဒီလင်းညှို့က ဘာလုပ်သလဲ"

"ဟို... အဆိုတော်"

"အင်း... အဆိုတော်။ အဆိုတော်ကြီး လင်းညှို့ပေါ့လေ။ အဲဒီအဆို

တော် လင်းညိုနဲ့ ညည်းက ဘယ်အထိ ရည်ရွယ်ထားကြသလဲ"

တခက်သည် ဒီနေရာအရောက်တွင် တော့ အသက်ရှူရပ်မတတ် ဖြစ်သွားသည်။ ဒီအဖြေသည် တခက်တို့ အတွက် အရေးကြီးပါသည်။

"တခက် အပျော်ရည်းစားထားတာ မဟုတ်ပါဘူး ဘိုးဘိုး။ သူ့ကို လေးလေးနက်နက်နဲ့ တကယ်ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်တာပါ"

ဘိုးဘိုးက တစ်ချက်မဲ့ပြီးပြီးသည်။ တခက်ကို လှောင်သလို အပြီး မျိုးမို့ နည်းနည်းတော့ ခံရခက်သွားလေသည်။

"အင်း... အပျော်ရည်းစားထားတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ အဖြေကိုတော့ သဘောကျပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်ရည်ရွယ်ပြီး လေးလေးနက်နက် ချစ်တယ် ဆိုတာကိုတော့ သဘောမကျဘူး တခက်..."

ငါ့မြေး လေးနက်ရမယ့်သူက ဒီလိုလူမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ငါ့မြေး လေးနက်လို့ လည်း ဒီကောင့်လိုလူက ငါ့မြေးကို လေးနက်မှာ မဟုတ်ဘူး ...

ဒီတော့ ဘိုးရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ ဒီကောင့်ကို ညည်း မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့ အဆက်ဖြစ်လိုက်တော့"

"အို... တခက် အဲဒီလိုတော့ မလုပ်နိုင်ပါဘူး ဘိုးဘိုးရယ်။ သူ့မှာ ဘာ အပြစ်ရှိလို့လဲ"

ဘိုးဘိုးက တခက် ဒီလိုပြောလိမ့်ဆိုတာကို မျှော်လင့်ထားပုံဖြင့် အသာအယာပြီးသည်။

"ငါ့မြေးလေး စွဲတခက်ကိုမှ ရွေးချယ်ကြိုက်ခဲ့တာကိုက ဒီကောင့်ရဲ့ အကြီးမားဆုံး အပြစ်ပဲပေါ့။ ဒီကောင်ကြိုက်တာကို ပြန်ကြိုက်ခဲ့တဲ့ ငါ့မြေးလေးကိုတော့ အပြစ်လို့ မသတ်မှတ်ပါဘူး။ ငါ့မြေးလေးက အင်မတန်ဖြူစင်တဲ့ သူပဲ..."

လောကကြီးရဲ့ အကြောင်း လှည့်ဖြားတတ်တဲ့ လူတွေရဲ့ အကြောင်း
ဘာမှ နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး ...

ဒီကောင်က ငါ့မြေးကို မေတ္တာစစ်နဲ့ စုံမက်တယ်လို့ များ ထင်နေ
လားကွယ်"

တခက်သည် မြန်မာခေတ်ဟောင်း ရုပ်ရှင်ကားထဲက လေသံမျိုးအ
တိုင်း မေးနေသည့် အဘိုးကို စိတ်ညစ်စွာနှင့် တစ်ချက်ကြည့်မိသည်။ ။
အဘိုးကလည်း တခက်ကို အရှုံးမပေးစတမ်းပုံစံဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်
ကာ ပြန်ကြည့်နေပြန်သည်။ ။

"ဒီမယ် မြေး... ရုပ်ရှင် သဘင် အသိုင်းအဝိုင်း ဆိုတာ ဘယ်လောက်
ရှုပ်တယ်လို့ ထင်လဲ။ အဲဒီလိုနေရာက လူတစ်ယောက်ဟာ ငါ့မြေးကို တ
စ်သက်လုံး မယားမှတ်မှတ် သားမှတ်မှတ် ပေါင်းလိမ့်မယ်လို့ ငါ့မြေး
ယုံကြည်နေလို့ လား"

"သူက ရုပ်ရှင် သဘင်ကမှ မဟုတ်တာ"

"တိတ်စမ်း စကားကို ကပ်ပြောမနေနဲ့ တခက်။ အတူတူပဲ။ သဘင်ဂီ
တ အားလုံးကို ဆိုလိုနေတာ။ ဟင်... အခုခေတ် အဆိုတော်တွေ ပိုတော
င်ဆိုးသေးတယ်။ ဘယ်ကိစ္စမှ စိတ်မချရဘူး..."

ဆေးဝါးတွေ မိန်းမပြဿနာတွေ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာပဲ။ စွဲတခက်
ညည်းဒါတွေကို မကြောက်ဘူးလားဟင်...

ပြောစမ်း"

"အို... ဘိုးဘိုးကလည်း ဆေးဝါးတွေ မိန်းမကိစ္စတွေ အပြင်လူတွေ
လည်း လုပ်တာပဲ၊ ရှုပ်တာပဲ။ ဒီအသိုင်းအဝိုင်းကမှ မဟုတ်ပါဘူး..."

စီးပွားရေး လောကထဲမှာ လည်း ဒီလိုမျိုးလူတွေလည်း ရှိတာပဲ။ အဲ

ဒီလိုတော့ သိမ်းကျုံးပြောလို့ မရပါဘူး။ ဘယ်နေရာမှာ မဆို အဆိုးအကောင်းက ဒွန်တွဲနေတာပဲကို"

တခက်ရဲ့ အကြောက်အကန် အငြင်းစကားကို အဘိုးက မျက်လုံးကြီး ပြူးကာ ကြည့်သည်။ ။ အဲဒီအကြည့်ကြောင့် လန့်ဖျပ်သွားရသော်လည်း ချက်ချင်း အားတင်းထားလိုက်သည်။ ။

"တခက်... ညည်းတို့ မိန်းကလေးတွေက အဲဒါပဲ။ နှာခေါင်းမပါရင် ဟိုဟာတောင် စားတယ်ဆိုတာ ညည်းတို့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ခပ်တိမ်တိမ်အတွေးတွေကို ဆိုလိုနေတာ..."

ယောက်ျားလေးချောချောလေးတွေ အပြောကောင်းပြီဆိုရင် ဘာမှ မတွေးနိုင် မဆင်ခြင်နိုင်ကြတော့ဘူး။

အဆိုတော်တို့ မင်းသားတို့ များ ဆို သည်းသည်းလှုပ်၊ ဒီလိုကောင်တွေက ကိုယ့်ကို တကယ်တန်ဖိုးထားလား၊ မေတ္တာစစ်ရှိရဲ့ လား ဘာမှ မစဉ်းစားတော့ဘူး။ အပြောကောင်းတာနဲ့ ပစ်ကျသွားတော့တာ"

"ဘိုးဘိုး ထင်နေသလို မဟုတ်ပါဘူး"

"ငါထင်နေတာထက်ကို အခြေအနေက ဆိုးမှာ ။ ဆိုးဖို့ ပဲ ရှိတယ်။ ကောင်းလာဖို့ ကတော့ မရှိဘူး။ ညည်းကို ကြိုက်တာဟာ ညည်းရမယ့် စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ကြောင့် ဆိုတာ ညည်း ကြပ်ကြပ်မှတ်ထားပါ တခက်"

"မဟုတ်ပါဘူး ဘိုးဘိုးရယ်၊ ဘိုးဘိုး ထင်သလို တစ်ခုမှ မဟုတ်ရပါဘူး ။ သူလည်း သူ့ခြေထောက်ပေါ် သူရပ်တည်ပြီး ကြိုးစားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဘာနာမည်ပျက်မှ ရှိတဲ့ လူလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘ အပိုင်း အဝန်းကလည်း အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ"

အဘိုးက တခက်ကို ခပ်တည်တည်ကြီး လှမ်းကြည့်နေကာ ဘာစ

ကားမှ မပြောတော့သဖြင့် တခက်သည် စိတ်ရှုပ်စွာဖြင့် ခေါင်းကို ငုံ့လိုက်ရသည်။ တခက်ရဲ့ တစ်သက်တာတွင် အဘိုးကို ဒီတစ်ခါလောက် ဘယ်တုန်းကမှ အတိုက်အခံလုပ်ကာ ပြန်မပြောခဲ့ဖူးချေ။

"တခက်... တခက်။ ညည်းတော့ ဆေးမမိတော့တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်နေပြီပဲ။ ဘာမှ ထပ်ပြောဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ တော့ ။ ဒီမှာ ညည်း မြဲမြဲမှတ်ထားဖို့ က ညည်းကို အဲဒီအဆိုတော် ပေါက်စနဲ့ နည်းနည်းမှ သဘောမတူဘူးဆိုတာပဲ..."

ဘယ်လိုနည်းနဲ့ မှ သဘောမတူဘူး။ အဲဒါမဲ မိတခက်။ အဲဒါကို ညည်း ရင်ထဲက မြဲမြဲမှတ်သွားတော့၊ ကဲ...သွားတော့"

အဘိုးက စကားကုန် ပြောလိုက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို ငဲ့ကာ လက်တစ်ဖက်ကပါ မောင်းထုတ်သည့် ဟန် ပြုလိုက်လျှင် တခက်ရဲ့ ရင်ထဲ၌ ငိုချင်စိတ်တို့ က ပြင်းပြသွားရသည် ။

ဟင့်အင်း... ဒီအတိုင်းတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ လင်းညို့နဲ့ ဝေးသွားရလျှင်ဆိုသော အတွေးကို ဝင်ရောက်လာတာနဲ့ ကို တခက် ရင်ထဲ၌ ပူလောင်ကျွမ်းရှသွားရပြီ ဖြစ်သည် ။

တခက်သည် ထွက်မသွားသေးဘဲ ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းပင် တိုးလိုက်ကာ...

"ဘိုးဘိုး...အဲဒီလိုတော့ ယတိပြတ် မပြောပါနဲ့ ၊ လင်းညို့မှာ ဘိုးမကြိုက်တာ ဘာတွေများ ရှိနေလို့ လဲ၊ နောက်ဆုံးတခက် စိတ်ချမ်းသာဖို့ ကိုလည်း ထည့်စဉ်းစားပေးပါဦး..."

တခက် တစ်သက်လုံး ဘိုးကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ဘယ်တုန်းကမှ မလုပ်ခဲ့ဖူးပါဘူး၊ အခုဟာကလည်း တခက်ချစ်တဲ့ သူကိုပဲ တခက် လက်

တွဲချင်တဲ့ သဘောပါ။ ဘိုးသူနဲ့ စကားပြောကြည့်..."

"တိတ်စမ်း စွဲတခက်"

တခက်ရဲ့ စကားမှ မဆုံးသေး ဘိုးက ပိတ်၍ အောင်လိုက်လျှင် တခက်သည် ဆတ်ခနဲတောင် တုန်သွားရလေသည်။ ။ တခက်ကို ကြည့်သော အဘိုးရဲ့ မျက်လုံးတွေမှာ မာကျောပြီး စူးရှတောက်ပြောင်နေကြသည်။ ။ အခါတိုင်းကသာ အဲဒီလို အကြည့်ခံလိုက်ရလျှင် တခက်သည် ကြောက်တာနှင့် လဲ၍ လန့်သေလောက်လေသည်။ ။ အခုတော့ အချစ်ကပေးသော ခွန်အားတွေဖြင့် ကြောက်ကန် ကြောက်ဖူးတွေလည်း တုန်လျက်ရှိသည်။ ။

"ငါ့ကို ဘာစကားမှ ထပ်မပြောတော့နဲ့။ ဒီကောင်ကညည်းကို သိုက်တူးချင်လို့ ကြိုက်တာ။ အဲဒါကို ညည်းမြဲမြမှတ်ထား။ သီချင်းလေးဆိုသလို၊ ဂီတလေးခေါက်သလိုလိုနဲ့ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား လက်ကြောမတင်းတဲ့ အကောင်။ ဒီလို ယောက်ျားမျိုး အထင်ကိုမကြီးဘူး။ ဘယ်အလုပ်မဆို စိတ်ပါမှ feel လာမှ Mood ဝင်မှ အမျိုးမျိုး အကြောင်းပြနေတာ..."

ငါ့မြေးကိုယူပြီး ငွေပုံကို ဖင်ခုထိုင် ငွေကို ရေလိုဖြုန်းပြီး ထင်တိုင်းကြ၊ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်အောင်လုပ်မှ ညည်း ခူးနဲ့ မျက်ရည် သုတ်နေရမှာ။ ။ တော်ပြီ... စွဲတခက်၊ ငါ့ကို ဘာမှ ဆက်မပြောနဲ့တော့"

တခက်သည် မျက်ရည်လည်လာကာ ရင်ထဲဆို့နှင့်လာရသည်။ ။ အဘိုးရဲ့ ပုံစံက လင်းညှို့ကို တကယ့်ခါးခါးသီးသီးဆိုမှ ခါးခါးသီးသီးကြီး ဖြစ်သည်။ ။ တော်တန်ရုံ ရစ်နေတာမျိုး၊ တင်းနေတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ အမြင်ကတ်သည့် ပုဒ်မနှင့် ကြည့်ကို မရဘူး

ဟူသော ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။ ။ လင်းညှို့အပေါ်မှာ စွဲချက်ကြီးကြီးတင်ကာ တမင်ကို နှိမ်ထားသောပုံစံမျိုး ဖြစ်သည်။ ။

အဆိုတော်မို့ ကောင်မလေးတွေနဲ့ ရှုပ်နေလို့ သာမန်သဘောမတူ တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ သိုက်တူးမည့် သိုက်သမားအဖြစ်ပါ ရက်ရက်စက်စက် စွဲချက်တင်ထားတာကို တခက်က ဝမ်းနည်းတာဖြစ်သည်။ ။ ဘိုးဘိုးက တစ်ယူသန် တစ်ဇွတ်ထိုးသမားဖြစ်ကာ သူမှန်တယ်ထင်လျှင် ဘယ်ဘက်ကမှ အလျှော့မပေးသောသူ ဖြစ်လေသည်။ ။

"ဘိုးဘိုး"

"တခက်... ညည်းကို သွားတော့လို့ ပြောနေတယ်"

"ဟင့်အင်း ... ဘိုး။ တခက် ပြောချင်သေးတယ်။ သူက ဘိုးထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး"

"ညည်းက အဲဒီကောင်အကြောင်း ဘယ်လောက်သိနေလို့လဲ"

"သိတယ်... သိတာပေါ့ ဘိုးရဲ့ ။ သူက တခက်ကို တကယ့်ကို ရိုးရိုးသားသား ချစ်တာပါ"

"တော်တော့ တခက်။ ညည်း ထွက်သွားတော့။ ညည်းပါ ခွေးဖြစ်သွားချင်လား။ ညည်းပါ လမ်းဘေးရောက်သွားချင်လား..."

ညည်း ငါ့အကြောင်းကို သိတယ်မဟုတ်လား"

"တခက်ကလည်း ဘိုး စည်းစိမ်တွေကို မမက်ပါဘူး။ တခက်ကို အမွေဖြစ်ချင်လည်း ဖြတ်ပါ ဘိုး။ တခက် ဘဝကို ရင်ဆိုင်ရဲပါတယ်..."

သူကလည်း အဲဒီလို စွန့်လွှတ်လိုက်ရင် ပိုတောင် သဘောကျဦးမှာပါ။ ဘိုးရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကပဲ တခက်တို့ ကို တံတိုင်းကြီး ခြားနေစေ

တာပါ...

အဲဒါတွေ မရှိရင် ပိုတောင် ကောင်းပါသေးတယ်"

"ဘာ... မိတခက်၊ တယ်..."

ဘိုးဘိုးသည် တခက်ကို ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ရိုက်ဖို့ လက်ရွယ်လျက် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်တာဖြစ်သည်။ ။ သို့သော်... ရည်ရွယ်ထားသောလက်ဟာ တခက်ဆီသို့ မရောက်ဘဲ လမ်းခုလတ်မှာ ပဲ ရပ်တန့်သွားကာ အဘိုးသည် တစ်နေရာမှ စူးအောင့်လာသော ပုံစံဖြင့် ရင်ဘတ်ကိုဖိလျက် ခန္ဓာကိုယ်က အောက်သို့ လဲပြိုကျသွားသည်။ ။

တခက်သည် ပထမတော့ မျက်လုံးပြူးကာ ကြောင်ပြီး ကြည့်နေလျက်မှ အဘိုးထံသို့ စိုးရိမ်တကြီး ပြေးသွားမိသည်။ ။ အဘိုးရဲ့ ပုံစံသည် ဝေဒနာကို အပြင်းအထန် ခံစားနေရသူလို အံ့ကြိတ်ရှုံ့မဲ့ကာ နေသည်။ ။ တခက်သည် အဘိုးကို ထူရင်းမှ ...

"ဘိုး ... ဘာဖြစ်တာလဲ။ ဘိုး သတိရရဲ့ လားဟင်"

"အား... အင်း... ကျွတ်... ကျွတ်... မိတခက်

ညည်း... ညည်း"

အဘိုးသည် ဒီလောက်ဖြစ်နေတာတောင် တခက်အပေါ် ဒေါသစိတ်က မပျောက်သေးဘဲ မာန်မဲလျက်ရှိတုန်းဖြစ်သည်။ ။ တခက်သည် အဘိုးရဲ့ ပုံစံကို စိုးရိမ်တကြီး ဖြစ်လာကာ အိမ်ကလူတွေကို အော်ခေါ်ရသည်။ ။

"လေးမိုးရေ...လေးမိုး။ ဒေါ်မြိုင်... လာကြပါဦး၊ ဘိုး... ရရဲ့ လားဟင်၊ သက်သာရဲ့ လား"

"အင်း...အင်း"

အဘိုးမဲ့၊ စကားပြန်တောင် မရတော့ဘဲ တကျွတ်ကျွတ် တအင်းအင်းနှင့် သာ ညည်းညူနေတော့သည်။ ။ တခက်သည် အဘိုးကိုကြည့်ကာ ချွေးပြန် လာလေသည်။ ။ အခုလိုဖြစ်ရတာသည် တခက်ရဲ့ ပယောဂ မကင်းချေ။ မကင်းဆို တခက်ကြောင့် ဟု လုံးဝပြောရ၍ ရသည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ အသံကြားသော လေမိုးက အပြေးရောက်ရှိလာသည်။ ။ တခက်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းကမှ ထိန်းကျောင်းပြုစုခဲ့သော နာနီကြီး လေးမိုးသည် သူနာပြုဆရာမတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူမို့ အဘိုးကိုကြည့်ကာ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သုံးသပ်မိပုံ ရသွားသည်။ ။

"ဒေါ်မြိုင်...ခြံထဲက အလုပ်သမားတွေ သွားခေါ်၊ အန်ကယ့်လ်ကို ခုတင်ပေါ်ရွှေ့မှ ဖြစ်မယ်။ နှလုံးထိတယ်ထင်ရတာပဲ။ တခက်...ဒေါက်တာဇော်ဆီ ဖုန်းဆက်ပါ။ အခုချက်ချင်း ကြွပေးပါလို့။"

"ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့"

တခက်သည် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် မျက်ရည်တွေ ရစ်ဝဲရင်းမှ အခန်းအပြင်သို့ ပြန်ပြေးထွက်လာလျက် လှေကားထောင့်က စင်လေးတွင် ထားသော ဖုန်းကို အတုန်တုန် အယင်ယင်ဖြင့် ကောက်နှိပ်ရသည်။ ။ ဆရာဝန် ပင့်ပြီးသွားလျှင် အခန်းထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီးဖြစ်သော အဘိုးကို အနားသို့လည်း သွားမကပ်ရဲဘဲ အဝေးကနေ ခပ်ခွာခွာ ငေးရသည်။ ။ လေးမိုးက အဘိုးကို ရှေးဦးသူနာပြုစုနည်းဖြင့် ပြုစုနေသည်။ ။

တခက်သည် ဘိုးဘိုးကို ငေးကြည့်ရင်းမှ ရင်ထဲတွင် နင့်လာသည်။ ။

သွေးအနည်းငယ် တိုးတတ်ရုံကလွဲ၍ နှာစေးချောင်းဆိုးတောင် သိပ် မဖြစ်ဖူးသော ဘိုးဘိုးရဲ့ တစ်သက်တာတွင် ဒီလိုပုံလဲသွားခြင်းမှာ ဒါပထမဆုံးပဲ ဖြစ်သည်။ ။ ပြီးတော့ သူ့ဟာသူ နေတာအကောင်း။

တခက်ကြောင့် ဒီလို ဖြစ်သွားရတာမို့ အဲဒါကို တခက်က ကြီးစွာ
သော စိတ်မကောင်းခြင်းတို့ ဖြစ်တာဖြစ်သည်။ တခက်သည် ခုတင်ပေါ်
တွင် ဝေဒနာခံစားရသလို မှီနိုးနေသော အဘိုးကို ကြည့်ကာ ဝမ်းနည်း
စိတ်တို့ဖြင့် မျက်ရည်တွေက ကျလာသည်။

ငယ်စဉ်တည်းက မိဘနှစ်ပါးစလုံး ဆုံးသွားခဲ့ပြီးနောက် ဘိုးဘိုးရဲ့
မေတ္တာရိပ်အောက်မှ မတောင့်မတ ကြောင့် မကြာနှင့် ရွှေဘုံပေါ်မှာ စံခဲ့
ရသော တခက်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ကျေးဇူးရှင်မှာ ဘိုးဘိုးပဲ ဖြစ်သည်
။

ဘိုးဘိုးကြောင့် တခက်ရဲ့ တစ်သက်တာလုံး မျက်နှာ မငယ်ခဲ့ရ။
အားလုံးရဲ့ မျက်နှာသာပေး ဖူးဖူးမှုတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ အခုတော့ ဒီ
ဘိုးဘိုးကို တခက်က ကျေးဇူးဆပ်မိပြီ။

ခဏနေတော့ ဆရာဝန် ရောက်လာကာ ဘိုးဘိုးကို ကြည့်ရှုကုသသ
ည်။ လေးမိုးနှင့် စကားပြောဆိုကာ တခက်ကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လျှင်
အဲဒီအကြည့်ကြောင့် တခက်မှာ နောက်ကျောမလုံဘဲ လိပ်ပြာမသန့်နီ
င် ဖြစ်သွားသည်။ အားလုံးပြီးစီးသွားလျှင် တခက်က ဆရာဝန်အနားသို့
အသာကပ်ကာ...

"ဒေါက်တာဇော်... ဘိုးဘိုးက ဘာဖြစ်တာလဲဟင်၊ စိုးရိမ်ရလား"

"အင်း... အခုတော့ မစိုးရိမ်ရတော့ပါဘူး။ အန်ကယ်လ်က နှလုံး
အားနည်းနေတာပါ။ သွေးတိုး နှလုံး ဆိုတာက ဘော်ဒါတွေပဲလေ၊ အခု
တော့ နားလိုက်ပါဦးပေါ့။ သက်သာသွားရင်တော့ Medical check-up
သေချာပြန်လုပ်ပြီး နှလုံး Specialist တစ်ယောက်နဲ့ အပ်ထားမှ ဖြစ်မယ်
။ လိုအပ်တာတွေအားလုံး ကျွန်တော် ဆက်စီစဉ်ပေးပါမယ်။ အဓိကက
တော့ အန်ကယ် စိတ်ချမ်းသာဖို့၊ စိတ်အေးချမ်းဖို့ အရေးကြီးတာပါ..."

လောလောဆယ် အလုပ်တွေလည်း လုပ်လို့ မရသေးပါဘူး။ တစ်ပတ်လောက်တော့ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရပါမယ်...

အသက်ကလည်း ခုနစ်ဆယ်နား ကပ်နေပြီ ဆိုတော့ အလုပ်တွေလည်း လျှော့ပြီး နားသင့်နေပါပြီ"

"ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ပါ။ သေချာဂရုစိုက်ပေးပါ ဒေါက်တာရယ်"

"စိတ်ချပါ။ မနက်ဖြန်မနက် တစ်ခေါက် ထပ်လာကြည့်ပေးဦးမှာ ပါ။ သောက်ရမယ့်ဆေးတွေလည်း အန်တီဗိုက်စ်ကို သေချာပြပေးခဲ့တယ်။ အန်ကယ့်ကို ဆီများ တဲ့ အစားအစာတွေ မကျွေးပါနဲ့ ။ နောက်... အချို့မှုန့် အငန်မကျွေးပါနဲ့ ။ အစားအသောက်ကို ဂရုစိုက်ပေးပါ။ စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားပါ..."

အဲဒါက အဓိကပါပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့... ကျေးဇူးပါပဲ ဒေါက်တာဇော်ရယ်"

"ကောင်းပါပြီ၊ ဒါဆို ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး"

ဆရာဝန်ပြန်သွားလျှင် တခက်သည် အဘိုးအနားသို့ အသာကပ်လာမိသည် ။ အဘိုးက ဆေးထိုးထားသော အရှိန်ဖြင့် မှိန်းကာနေသဖြင့် နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်သည် ။

လေးမိုးက တခက်ကို အပြင်သို့ အသာလက်တို့ ပြီး ခေါ်ထုတ်ကာ...

"ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ တခက်ရယ်။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဘိုးဘိုးကို ဘယ်တုန်းကများ ဒီလို ဆန့်ကျင်လုပ်ဖူးလို့လဲ"

တခက်သည် ရစ်ဝဲလာသော မျက်ရည်စများကို မျက်တောင်များ ဖြင့် သိမ်းခတ်ကာ...

"ဟုတ်ပါတယ်။ တစ်သက်လုံးလည်း မလုပ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ တခက် တစ်သက်လုံး လိမ္မာခဲ့တာ လေးမိုးလည်း သိတာပဲ မဟုတ်လား..."

ဒါပေမဲ့ တခက် လင်းညှို့ကိုလည်း အရမ်းချစ်တယ်။ တခက်ဘဝမှာ တခက်ကို ချစ်တဲ့ သူ၊ တခက်ကလည်း ချစ်ရတဲ့ သူတွေ များများ စားစား မရှိပါဘူး လေးမိုးရယ်။ ပြောရမယ်ဆိုရင် မေတ္တာငတ်ခဲ့တဲ့ သူပါ။ တခက်တို့ နှစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် တကယ်ချစ်တာပါ။ အပျော်တွဲနေကြတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး...

ဒါကို ဘိုးဘိုးက လင်းညှို့ကို ဇွတ်အထင်လွဲနေတာ၊ လင်းညှို့ကို သိုက်တူးမယ့်သူ၊ ငွေမက်တဲ့ သူ အဲဒီလိုမျိုးပဲ ထင်နေတာ။ ဘယ်လိုမှ ပြောမရဘူး။ ဘိုးက သူထင်ရင် ထင်တဲ့ အတိုင်း တစ်ယူသန်ပဲ။ အဲဒါ တခက်က ဒါတွေကို မမက်ဘဲ ဘဝကို ဒီအတိုင်း ရင်ဆိုင်မယ် ဆိုတာနဲ့ ပဲ..."

တခက်က ဆက်မပြောတော့ဘဲ အသံတိမ်ဝင်သွားလျှင် လေးမိုးက တခက်ရဲ့ ဆံပင်လေးတွေကို နားလည်ကြင်နာစွာဖြင့် သပ်ဖွပေးသည်။ လေးမိုးသည် တခက်ကို ခြောက်လသမီးအရွယ်တည်းက အခုချိန်ထိ ထိန်းကျောင်းပဲ့ပြင်လာသူ ဖြစ်သဖြင့် တခက်ရဲ့ အမေလိုပဲဖြစ်ကာ တခက်နဲ့ ပတ်သက်သော ကိစ္စအဝဝကိုလည်း မသိတာ ဘာမှ မရှိ။ လင်းညှို့နဲ့ ချစ်တဲ့ ကိစ္စမှာ လည်း သိပင်သိငြား လူငယ်တွေရဲ့ နှလုံးသားကို နားလည်ပေးနိုင်သူ ဖြစ်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ခက်လေး ဘိုးဘိုးကို ထောက်ထားစာနာရမယ်လေ"

တခက်သည် မျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျဆင်းလာတော့ရင်း....

"ဒါဆို တခက်က ဘယ်လိုလုပ်ရတော့မှာ လဲ။ လင်းညှို့ကို ဖြတ်လိုက်ရမှာ လား။ သူ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ လဲ လေးမိုးရဲ့ ။ သူက ဘိုးထင်နေ

သလို လူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ မိကောင်းဖခင် သားသမီးပါ။ သူ့မိဘ
တွေကလည်း ဘိုးဘိုးလောက်ကြီး မချမ်းသာတာကလွဲလို့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ
အထဲကပါပဲ...

သူကလည်း သူဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ကို အောင်မြင်အောင် ကြိုးစား
နေတာကလွဲလို့ ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းထဲကလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ခေတ်
လူငယ်ပီပီ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေတတ်တာပဲ ရှိတာပါ။ ဆေးကိစ္စ မိန်း
မကိစ္စရှုပ်တာလည်း မရှိပါဘူး...

လေးမိုးကလည်း ဘိုးနားလည်အောင် ရှင်းပြပေးပါဦး လေးမိုးရယ်"

လေးမိုးက တခက်ကို စိတ်မသက်သာသလို ပုံစံဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်
ကာ ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ခါယမ်းလေသည်။

"သမီးတို့ ကိစ္စကို အန်ကယ် သိနေတာ နည်းနည်းတော့ ကြာပြီ။
လေးမိုးကိုလည်း မေးတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါတည်း အပြတ်ပြောတယ်။
သူ့အဲဒီကောင်လေးကို သဘောလည်း မကျဘူး။ ဘယ်လိုမှ လဲ သဘော
မတူနိုင်ဘူးတဲ့ ...

သူက ရိုးရိုးတောင် မဟုတ်ဘဲ ခါးခါးသီးသီးကို ဖြစ်နေတာ ခက်လေး
ရဲ့ ။ သူခက်လေးအတွက် သဘောကျတဲ့ လူက တစ်ယောက်တည်းပဲ။ ရ
ည်မှန်းထားတာလည်း အဲဒီတစ်ယောက်တည်းပဲ"

တခက်သည် လေးမိုးက ဘယ်သူ ဘယ်ဝါဆိုတာ
နာမည်ထည့်မပြောလိုက်သော်လည်း ဘယ်သူ့ကို ဆိုလိုတယ်ဆိုတာကို
ချက်ချင်း သဘောပေါက်လေသည် ။ မျက်လုံးထဲတွင် ရှုတည်တည်နှင့် ခ
ပ်တင်းတင်း နေတတ်သော အဘိုး၏ မိတ်ဆွေ ဦးလွင်ကိုရဲ့ သား နေဇ
ယံကို ပြေးမြင်လာသည် ။ အန်ကယ်လွင်ကို နှင့် ခင်မင်ခဲ့တာ ကြာပြီဖြစ်
သော်လည်း သူရဲ့ သား နေဇယံနှင့် တခက်မှာ သိပ်အရင်းနှီးကြီး မဟုတ်

ချေ။

အန်ကယ်လွင်ကိုသည် ဘိုးဘိုးရဲ့ လုပ်ငန်းတချို့မှာ ရှယ်ယာများ ပါဝင်ထားသော ရင်းနှီးခင်မင်သည့် မိတ်ဆွေမျိုးဖြစ်ကာ သူ့ရဲ့ သား နေဇယံကတော့ အင်မတန်ထက်မြက်သည့် အထက်တန်းရှေ့နေလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သည် ဟု သတင်းမွေးပါသည်။ လူတိုင်းကို အထင်မကြီးတတ်။ မခင်လွယ်တတ်သော ဘိုးဘိုးရဲ့ အထင်ကြီးမှုနှင့် ယုံကြည်မှုကိုလည်း ပူးတွဲရယူတတ်သော သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းစုနှင့် ပတ်သက်သော ဥပဒေကိစ္စ အဝဝတွေမှာ နေဇယံသည် အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးသူဖြစ်သည်။

တခက်သည် နေဇယံရဲ့ ပုံစံကို မျက်လုံးထဲတွင် မြင်ယောင် လာပြီး နောက် ခေါင်းကို အသာယမ်းမိသည်။ နေဇယံသည် တခက်ထက် အသက်တစ်နှစ်လောက်ပဲ ပိုကြီးနိုင်သော်လည်း အင်မတန် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်သော ပုံစံမျိုးနှင့် ဖြစ်သည်။ သူ့ကို ကြည့်လိုက်လျှင် တီရှပ်နှင့် ဂျင်း(န်) ဝတ်တာမျိုး ဘယ်သောအခါမှ မတွေ့ရ။

စပို့ရှပ်နှင့် Skirney ဘောင်းဘီရှည်တို့ ကိုသာ စမတ်ကျကျ ဝတ်ဆင်ထားတာမျိုး တွေ့ရမည်။ အရယ်အပြုံးနည်းသော နေဇယံသည် စူးရှသည့် မျက်လုံးများ ဖြင့် တစ်ဖက်သားရဲ့ ရင်ကို ထွင်းဖောက်မတတ် ကြည့်တတ်သူ ဖြစ်သည်။

တကယ်ဆို နူးညံ့အေးဆေးသော တခက်သည် သဘောကျချင်းကျ နေဇယံကိုသာ သဘောကျရမည် ဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ အချစ်ဆိုတာက အလွန်ထူးဆန်းပါသည်။ တခက်သည် တည်ငြိမ်အေးဆေးသည့် နေဇယံကို စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မရှိခဲ့။ တခက်နှင့် တခြားစီဖြစ်သော လင်းညိုကိုမှ နှလုံးသားက ရင်ခုန်ခဲ့သည်။ အေးအေးဆေးဆေး နူးနူးညံ့ညံ့ နေ

တတ်သော တခက်နှင့် ခေတ်မီသွက်လက်ကာ ခေတ်ရှေ့ပြေးသော အဆိုတော်လေး လင်းညိုတို့ သည် အနေအထိုင်ချင်း မတူညီကြသော်လည်း အချင်းချင်းညီကြသဖြင့် အရာရာကို ညှိ၍ ရခဲ့ကြပါသည်။ ။

"အန်ကယ်က ခက်လေးကို နေဇယံနဲ့ ပဲ သဘောတူတာ"

အတွေးမှ မဆုံးသေးခင် လေးမိုးက ဖြတ်၍ ဖြေပြန်သည်။ ။ တခက်သည် လေးမိုးထံမှ တိကျသော စကားတို့ ကို ကြားရလျှင်တော့ ခေါင်းကို သွက်သွက်ကြီးပဲ ခါယမ်းပြမိသည်။ ။

"မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တခက်မှ သူ့ကို မချစ်တာ"

လေးမိုးက သက်ပြင်းကို အသာရှိုက်ကာ...

"အဲဒီ ချစ်တာတွေ မချစ်တာတွေကို အန်ကယ်က ခေါင်းထဲမထည့်ဘူး သမီး။ သူက သမီးဘဝတစ်လျှောက်လုံး သာယာဖို့ ကိုပဲ ခေါင်းထဲမှာ ထည့်တာ..."

သူမရှိတော့တဲ့ အချိန် လောကကြီးထဲမှာ သမီးတစ်ယောက် တင့်တင့်တယ်တယ်နဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း ကျန်ရစ်ခဲ့ဖို့ ကိုပဲ သူ စဉ်းစားတာ...

ဒါကြောင့် သမီးအတွက် စိတ်ချရတဲ့ လူ ယုံကြည်ရတဲ့ လူ အဲဒီလိုလူမျိုးကိုပဲ သမီး ဘဝအတွက် လက်တွဲစေချင်တာ။ နေဇယံကို အန်ကယ်က အရမ်းသဘောကျတယ်။ အန်ကန် သဘောကျလောက်အောင်ကိုလည်း နေဇယံက တော်တယ်၊ စိတ်ထားမြင့်မြတ်တယ်။ သမီးဘိုးဘိုးရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေဇယံထက် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သူတွေ သမီးကို လိုချင်ကြတဲ့ သူတွေ အများကြီးရှိတာပဲ...

ဒါပေမဲ့ သမီး ဘိုးဘိုးက လူတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းကိုပဲ ကြည့်တာကွယ့်၊ သူက နေဇယံကို အရမ်းသဘောကျနေပြီ။ ဒီအချိန်မှာ

သိကြားမင်းက သမီးကို လိုချင်တယ် ဆိုရင်တောင် သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး ။ နေဇယံမှ နေဇယံ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ မှ ခက်လေးချစ်မိတဲ့ သူဟာ အပေါ်ပြုလာဖြစ်နေတဲ့ သူတစ်ယောက်ဆိုတော့ သူက လူးဝ ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်နေတာပေါ့။ အခြေအနေတွေက ထင်သလောက် မလွယ်ဘူး ခက်လေး။ ဒီကိစ္စကို ခက်လေး သေချာစဉ်းစားဆုံးဖြတ်မှ ရလိမ့်မယ်"

လေးမိုး၏ စကားရှည်ကြီးအဆုံးတွင် တခက်သည် ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားပြီးနောက် မျက်ရည်တစ်စက်က ခြေဖမိုးသို့ လွင့်စဉ်ပြုတ်ကျလို့ သွားလေသည် ။

တစ်နေ့က ဖြစ်ပွားခဲ့သောကိစ္စသည် ဘိုးကို ဘယ်လောက်ထိများ ထိခိုက်ခံစားသွားစေသလဲတော့ မပြောတတ်ပါ။ ဘိုးသည် တော်တော်နေမကောင်း ဖြစ်သွားသည် ။ အိပ်ရာထဲက မထနိုင်ပါ။ ဒေါက်တာဇော် အပြင် ယခင်ကုနေကျ သမားတော်ကြီးအပြင် နှလုံး Specialist ဆရာကြီးပါ အိမ်သို့ဝင်ရသည် ။ အမှန်ဆိုလျှင် ဆေးရုံတက်ရမှာ ဖြစ်သော်လည်း ဘိုးက ဆေးရုံမတက်ချင်သောကြောင့် အိမ်မှာ ပဲ စပါယ်ရှယ်နာစ် ခေါ်ထားကာ ဒေါက်တာဇော်က မနက်တစ်ခေါက် ညတစ်ခေါက် လာကြည့်ပေးရသည် ။

ဘိုးရဲ့ ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ဒီလို လဲသွားတာမျိုး ဘယ်တုန်းကမှ မဖြစ်ဖူးသဖြင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ ၊ စီးပွားဖက်များ ၊ ရှယ်ယာဝင်များ စသဖြင့် အားလုံးဟာ ထိတ်ထိတ်လန့်လန့် စိုးရိမ်ပူပင်လျက် သတင်းလာမေးကြသည် မှာ ခြံထဲတွင် ကားရပ်ဖို့ ရာ နေရာပင် မဆံ့ချေ။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကောက်ခါငင်ကာ ချက်ချင်းကြီးပါလားဟူသော မေးခွန်းကို အမေးအများ ဆုံး ဖြစ်လေရာ အဲဒီလို အမေးခံရလေတိုင်း တခက်ရဲ့ မျက်နှာကို ဘယ်နားသို့ သွားထားရမည်မှန်း မသိပါ။

ဗန်ကောက်မှာ ဆေးသွားကုပါလား၊ စင်ကာပူမှာ ဆေးရုံတက်ပါလား စသဖြင့် အကဲပိုသူတွေကလည်း ပိုကြလေရာ တခက်သည် အဲဒီမြင်ကွင်းတွေကို ကြည့်ကာ ရင်ထဲ၍ သွေးပျက်ထိတ်လန့်၍ လာလေသည်

။ တခက်နှင့် လင်းညှို့တို့ ရဲ့ ချစ်ခြင်းဟာ နောက်ဆက်တွဲရလဒ်အဖြစ် ဒီ လောက်တောင် ကြီးကျယ်သွားရသလား။ ဘိုးဘိုး ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ် သွားရတယ်ဆိုတာ ကို တခက်တို့ ဘက်မှ သတင်းလုံအောင် ဖုံးဖိထား သဖြင့် ဘာအစအနမှ ထွက်မလာသော်လည်း နေဇယံကတော့ မသိဘဲ မနေပါ။

တစ်ညနေမှာ တော့ တခက်ကို ခေါ်ကာ စကားပြောသည် ။

"တကယ်တော့ ဒီစကားကို ပြောရတာဟာ တခက်တို့ မိသားစုရဲ့ အ တွင်းရေးကို ဝင်ပါသလိုတော့ ဖြစ်နေတယ် တခက်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ဘိုးဘိုးကို စိတ်ချမ်းသာ ကျန်းမာတာကို မြင်ချင်တဲ့ သူပါ..."

အားလုံးကိုလည်း အဆင်ပြေစေချင်တယ် ဘိုးဘိုး စိတ်ချမ်းသာအော င် တခက် ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ပါလား"

တခက်သည် နဂိုကမှ စိတ်တွေရှုပ်ကာ ဘယ်သူ့ကိုမဲချင်နေမှန်းမသိ မဲချင်နေလေရာ နေဇယံရဲ့ စကားကိုကြားလျှင် ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက် သွားသည် ။ အဘိုးကလည်း အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲ၊ လင်းညှို့နဲ့ လည်း မတွေ့ရ၊ ဟိုလူ ဒီလူတွေက အဘိုး ဒီလိုဖြစ်သဖြင့် ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ပွဲလန့်တုန်း ဖျာခင်းချင်ကြသေးလေရာ စိတ်တွေရှုပ် စိတ်တွေတိုလျက်ရှိ သည် ။ အမြဲတမ်း အေးဆေးနူးညံ့ခဲ့သော တခက်ရဲ့ စိတ်များ ဟာ အခု တော့ ဘယ်လိုများ ဖြစ်နေလဲတော့ မပြောတတ်ပါ။

တခက်သည် နေဇယံကို ခပ်စူးစူး တစ်ချက်မော့ကြည့်ပြီးမှ ဒေါသ တွေကို အသာမျိုချလိုက်သည် ။ ဒါပေမဲ့ မကျေနပ်တာကိုတော့ ရင်ထဲမှ အောင့်အည်း မထားနိုင်ပါ။

"စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါဆိုတဲ့ စကားက ပြောတာ တော့ လွယ်ပါတယ် နေယံရဲ့ "

တခက်တို့ တစ်တွေသည် နေဇယံဆိုသော သူ့ကို နေယံဟု သာ ခေါ်တတ်ပါသည်။ သူက တစ်ခက် ဘာကိုဆိုလိုတယ်ဆိုတာ သိသဖြင့် ငဲ့ကြည့်ကာ အသာပြုံးပြသည်။ အဲဒီအပြုံးကြီးကို တခက် မကြိုက်ပါ။ အထက်စီးအပြုံးကြီးဟု ထင်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ပြောတာက လွယ်ပါတယ် ၊ ဒါပေမဲ့ ပြောသလို မလုပ်တဲ့ အတွက် အခြေအနေတွေကတော့ ကောင်းမလာနိုင်ဘူးလေ"

"ရှင် ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ နေယံ"

တခက်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ်ဖြင့် မေးမိလျှင် နေဇယံက ခေါင်းကိုမော့ကာ အသက်ပြင်းပြင်းရှူသည်။

"ဘိုးဘိုးရဲ့ အခြေအနေက တခက် မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲလေ။ ထင်ထားတာထက် ဆိုးနေတယ်။ တခက် ပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းက ဘိုးကို တော်တော်ထိခိုက်သွားစေတယ်၊ ရှေ့ခံ ဖြစ်သွားစေတယ်"

"အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ"

တခက်ရဲ့ စိန်ခေါ်သလို ဘုတောအပြောကို သူက မျက်ခုံးပင့်ပြီး လှည့်ကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းတွေက လှောင်ပြီးဆန်ဆန် ပြုံးယောင်သန်းသွားသည်။ ပြီးတော့ ပခုံးတစ်ဖက်ကို တစ်ချက်တွန့်ကာ...

"ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ ဘိုးရဲ့ အခြေအနေက မကောင်းဘူးပေါ့ တခက် ။ ပြောမယ်ဆိုရင် ကိုယ်က အနေသာကြီးပါတခက်။ ကိုယ်ဘေးထွက်နေရင် ရတဲ့ ကိစ္စပါ။ တခက်က ဘိုးရဲ့ မြေးအရင်းပါ။ ပြီးတော့ ဘိုးက တခက်ရဲ့ မိဘဆိုလည်း မမှားပါဘူး..."

ကိုယ် တခက်ဘက်ကိုလည်း စာနာနားလည်ပါတယ်။ အဘိုးကတစ်ဖက် ချစ်သူကတစ်ဖက်နဲ့ တခက်ဘယ်လောက် စိတ်ဆင်းရဲနေရမလဲ ဆို

တာကိုလည်း ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါ
ကို တွက်ဆရဦးမယ်လေ။ ခုချိန်မှာ တခက်နဲ့ လင်းညှို့တို့ ဝေးသွားရလို့
နှစ်ယောက်စလုံး မသေနိုင်ပေမယ့် တခက်တို့ နှစ်ယောက် ပေါင်းလိုက်
ရင်တော့ ဘိုး သေသွားနိုင်တယ်လေ။ အဲဒါကို ထည့်စဉ်းစားရဦးမှာ ပေါ့
"

တခက်သည် အဲဒီစကားကြောင့် အရှိုက်ကိုထိသွားသည် ။ ဘာမှ ကို
ပြန်မပြောနိုင်။ တခက်က ဘာမှ ပြန်မပြောသဖြင့် သူက ဆက်ပြောသ
ည် ။

"လောကမှာ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါကို ပါးနပ်စွာ အသုံးချတတ်မှ
ကိုယ့်အတွက် အဆင်ပြေနိုင်မှာ ပါ တခက်။ ကိုယ့်အတွက်ဆိုတဲ့ နေရာ
မှာ အားလုံးအတွက်ပါ အဆင်ပြေရင် ပိုကောင်းတာပေါ့...

တခက် အတွက် လိုအပ်တဲ့ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေကို ကိုယ် ပေးနိ
င်ပါတယ်"

တခက်က သူ့ကို ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်လျှင် သူက တခက်ကို အ
ဓိပ္ပါယ်ပါသော မျက်လုံးများ ဖြင့် ငေးကြည့်လို့ နေသည် ။ သူ ဘာကို ဆို
လိုတာပါလိမ့်။ သူ့ကို ဘိုးဘိုးက အလွန်အင်မတန် သဘောကျကာ တခ
က်နှင့် လည်း ရည်စူးထားတာကို ပါးနပ်သော သူကလည်း သိမှာ မလွဲ
ချေ။ သူကရော ဘာသားနဲ့ ထုထားမို့လို့ လဲ။ တခက်ကို ရမည့် အပြင် ဒီ
စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကိုပါ ရမည့် အရေးကို သူကရော မမက်ဘူးတဲ့ လား ။
စွန့်လွှတ်မှာ တဲ့ လား။

သူ့ကိုရော တခက်က ယုံကြည်ရမှာ တဲ့ လား။

ဒီကမ္ဘာမှာ တခက် ဘယ်သူ့ကို ယုံကြည်ရပါတော့မလဲ။ တခက်သည်
ခေါင်းတွေရှုပ်ကာ အော်ဟစ်ငိုပစ်ချင်စိတ်တွေ ပေါက် လာလေသည် ။

သူကတော့ တခက် မျက်နှာပေါ်က ပြောင်းလဲသွားသော အရိပ်တွေကို ဖမ်းတတ်သည် ဟု ထင်သည်။ တခက်ရဲ့ ရင်ထဲကစကားတွေ ခံစားချက်တွေကို ရိပ်မိဟန်ဖြင့် စကားဆက်လာသည်။

"ကိုယ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောမယ် တခက်။ မင်းနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ကို ဘိုးဘိုးက ရည်စူးထားတယ်ဆိုတာ မင်းလည်း သိမှာ ပါ..."

အဲဒီလိုပဲ မင်းနဲ့ လင်းညှို့နဲ့ ကို ဘိုးက ခါးခါးသီးသီး သဘောမတူဘူးဆိုတာကိုလည်း ကိုယ်သိပါတယ်။ မင်းကိုယ့်ကို လက်မထပ်လိုဘူး ဆိုတာကိုလည်း သိနေတာပါပဲ။ အဲဒီ လက်ထပ်ခြင်း လက်မထပ်ခြင်း ကိစ္စတွေဆိုတာ နောက်ကိစ္စ နောက်ပြဿနာတွေပါ တခက်...

အဲဒါတွေအထိ မင်း လျှောက်စဉ်းစားနေလို့ မင်းအတွက် အဖြေဆိုတာ ထွက်မလာသေးတာပါ။

တခက်သည် ခပ်မြင့်မြင့်စကားတွေကို ပြောနေသော နေဇယံကို နားမလည်သလို မော့ကြည့်မိသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေကတော့ တစ်ခုခုကို အဖြေရှာရထားသည့် အလား စူးရှပြောင်လက်နေကြသည်။

"မင်းနဲ့ ကိုယ်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ဆိုတာ အဝေးကြီးမှာ ပါ တခက်။ ဒါပေမဲ့ နီးမယ်ဆိုရင်လည်း ခဏလေးပါပဲ။ အဲဒါကလည်း မင်းအပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်"

"ဘယ်လို ! ... အဲဒါဘာအဓိပ္ပါယ်လဲဟင်"

တခက်က တကယ့်ကို နားမလည်ဟန်ဖြင့် သူ့ကို ပြန်မေးတာဖြစ်သည်။ ဒီလူဟာ အလွန်ဦးနှောက်ပြေးသောသူ ဆိုတာတော့ တခက် သိထားသည်။ အင်မတန် အကွက်မြင်တတ်သော ရှေ့နေတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သေးတာမို့ တခက်သည် သူ့ကို လျှော့မတွက်ပါ။ သို့သော် သူသာ

ကိုယ့်ဘက်ကပါလျှင်တော့ တခက် သောကတစ်ခြမ်း အေးရမည် ဖြစ်လေသည်။

"မင်းသာ လင်းညှို့နဲ့ ဇာတ်လမ်းဆက်နေမယ်ဆိုရင် မင်းကို ဘိုးဘိုးက အိမ်ထောင်အမြန်ချပေးမှာပဲ တခက်"

"ဘာရှင်... ဒါဆို ကျွန်မက သူ့ကို ဖြတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား"

ဒေါသကို မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင် တခက်ရဲ့ ကဲကဲဆတ်ပုံစံကို သူက ခွင့်လွှတ်နားလည်ဟန်ဖြင့် တစ်ချက်ပြုံးသည်။ အဲဒီအပြုံးသည် မွန်နေတုန်းမို့ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ဟူသော အပြုံးမျိုးဖြစ်သဖြင့် တခက်မှာ နည်းနည်းတောင် ရှက်သွားရလေသည်။ ဒါကြောင့် ပါးစပ်ကနေ၍ "ဆောရီး" ဟု တောင် ခပ်တိုးတိုးထွက်သွားသေးသည်။

"ရပါတယ် တခက်။ မင်းကို ကိုယ် နားလည်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဲဒီလောက်ကြီးလည်း စိတ်မလှုပ်ရှားပါနဲ့ လေ၊ စိတ်လှုပ်ရှားတာက တကယ့်အရေးကိစ္စတွေမှာ တစ်ပန်းရှုံးတတ်တယ်ကွ"

ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင်ပဲ တစ်ပန်းသာပါ။ တခက်သည် စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ ပြောလိုက်သော်လည်း ပါးစပ်ကတော့ ဘာမှ ထပ်မထွက်ဖြစ်တော့ပါ။ သူလိုလည်း တခက်က ဉာဏ်ကိုလွှာ မသုံးတတ်။ ဟိုဟာကဘာ ဒီဟာကဘာ ဟိုအကွက်ကို ဒီလိုရွေ့ရင် ဒီအကွက်က ဘယ်လိုဖြစ်မယ် စသဖြင့် ဦးနှောက်စားရသော အလုပ်တွေကိုလည်း ဝါသနာမပါခဲ့ချေ။

တခက်လိုပင် လင်းညှို့သည် လည်း အဲဒီလိုတွေ သိပ်မတွေးတတ်ချေ။ သူက ပိုတောင်ဆိုးသေးသည်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် ပျော်ပျော်နေတတ်ကာ စိတ်ရှုပ်တာတွေ ဘာတွေကိုလဲ သိပ်ပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိသူ မဟုတ်။ သူရင်ဘတ်ထဲတွင် အနုပညာသာရှိပြီး ရိုးရိုးသားသားနှင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း နေထိုင်တတ်သူဖြစ်လေသည်။ စိတ်ခံစားမှုတွေကိုလည်း နေဇယံ

လို တည်ငြိမ်စွာ ထိန်းချုပ်နိုင်သူ မဟုတ်။

"ကိုယ်က မင်းကို လင်းညို့နဲ့ ပြတ်လိုက်လို့ ဆိုလိုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး တခက်။ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှ နားလည်မှုတစ်ခုရှိရင် ဒီပြဿနာအတွက် အဖြေဆိုတာ ရှိလာမှာ ပါ..."

ကိုယ် ကလေးကစား ပြောတာတော့ မဟုတ်ဘူး ။ ဒါပေမဲ့ မင်း ဘိုးဘိုးကို သမီး အဲဒီတစ်ယောက်ကို မေ့လိုက်ပါ့မယ်လို့ ပြောကြည့်လိုက်ပါလား၊ ဘိုးဘိုးရောဂါ ချက်ချင်း ပျောက်သွားမှာ ပါ။ မင်းရင်ထဲမှာ မေ့တာမေ့တာအထိတော့ ဘိုးက လိုက်ကြည့်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး...

အဲဒီလိုပဲ နားလည်မှုထားလိုက်တဲ့ မင်းတို့ နှစ်ယောက် တကယ်ပြတ်မပြတ် ဆိုတာကိုလည်း ဘိုး သိနိုင်မှာ တဲ့ လား...

ကြားထဲမှာ အချိန်တွေ အများကြီး ရှိပါတယ် စွဲတခက်ရယ်။ အဆင်ပြေနိုင်မယ့် နည်းလမ်းဆိုတာလည်း ပေါ်လာဦးမှာ ပါ။ အခုလောလောဆယ်မှာ တော့ ဘိုးဘိုး စိတ်ချမ်းသာမှုကိုပဲ မင်း ရှေးရှုသင့်တယ်လို့ ကိုယ်ထင်တယ်။ ဒါဆို လတ်တလော ကိစ္စတွေ အဆင်ပြေသွားမယ်...
...

မင်းနဲ့ လင်းညို့ကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှ ကိုယ်ကူညီမှာ ပေါ့ ။ အဲဒီတော့ မင်းတို့ ချစ်သူချင်း နားလည်မှုရှိအောင် တည်ဆောက်ကြည့်ပါဦး"

သူ ပြောတော့လည်း ဟုတ်သလိုလိုပင်။ ဒီလိုကြီး တင်းခံနေတော့လည်း အခြေအနေတွေက ဘယ်လိုဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ မသိရသေးချေ။ ဘိုးဘိုးကိုလည်း တခက် သနားလှသလို ချစ်တဲ့ လင်းညို့ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရလျှင်လည်း စိတ်ဆင်းရဲရတာနှင့် တခက်လည်း သေနိုင်ပါသည် ။

လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီလူနဲ့ သိတတ်

တာဟု ကြားဖူးထားသည်။ ဒါပေမဲ့ မဝေးရခင်တည်းက လင်းညှို့ကို ဝေးဖို့ ဆိုတာ တခက်အနေဖြင့် ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်သောကိစ္စပဲ ဖြစ်လေသည်။ ဒီလိုပြဿနာတွေ တက်လာတော့မှ ပင် သူ့ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိမြင်လာတော့တာ ဖြစ်သည်။ အစကတော့ လင်းညှို့ကို ဒီလောက်ချစ်နေမှန်း မသိခဲ့။ နှစ်ဦးသား ဆုံတွေ့ချိန် ရှားရှားပါးပါးလေးများ နှင့် ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ဖုန်းပြောချိန်လေးများ ရဲ့ သံယောဇဉ်သည် ဒီလောက်တောင် ထူထည်ကြီးမားမည်ဟု မထင်ခဲ့ချေ။

ခုလို အကျယ်ကျယ် မငြိမ်းဖွယ်တွေ ဖြစ်လာတော့မှ ပင် လင်းညှို့သည် တခက်ကို အစွဲကြီးစွဲအောင် ပြုစားထားလိုက်ပြီဆိုတာကို သဘောပေါက်ရတော့လေသည်။

"ကိုယ်ပြောတာ ဘယ်လိုသဘောရလဲ တခက်။ ကိုယ်က တခက်ကို ဒါလုပ်ရမယ်လို့ တိုက်တွန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး နော်။ ဒီနည်းလမ်းလေးကတော့ဖြင့် အဆင်ပြေနိုင်တယ် ဆိုတာမျိုး တခက် မတွေးတဲ့ အတွေးထောင့်တစ်ခုကနေ တွေးပြနေတာ။ တခက်သဘော တခက်ဆန္ဒပဲ"

တခက်သည် နေယံကို ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ အတန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ ခေါင်းကို လေးလေးကြီး ညိတ်ပြမိလေသည်။

"ဟာ...ဒါက ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်မှာ လဲ တခက်ရာ။ တခက်က အဲဒီကောင်ကို ယုံလို့ လား။ သူပြောတိုင်း လိုက်လုပ်စရာလား။ သူက ဘာ

ကောင်မို့လို့ လဲ...ကျွတ်"

တခက်သည် တရူးရှူးတရဲ့ရဲ့ဖြင့် ဒေါသတွေ အကြိပေးစကားတို့ နှင့် လင်းညို့ကို ကြည့်ကာ ငိုချင်လာသည်။ နေယံရဲ့ အကြိပေးစကားတို့ နှင့် ညိုနှိုင်းကြည့်သောအခါမှာ လင်းညို့က သဘောမတူ။ နေယံကို မယုံ၊ ဘိုးဘိုးကိုလည်း မယုံ၊ နောက်ဆုံးတခက်ကိုပါ သူ့ကို စွန့်ခွာချင်သည် ဟု ထင်ကာ နှစ်ဦးကြားမှာ ပြဿနာတွေက အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ်တွေ ဖြစ်လာလေသည်။

အခုဆိုလျှင် တခက်ကို လေးမိုးကတောင် အလွတ်မပေးတော့။ အသွားအလာ အနေအထိုင်တွေကို စောင့်ကြည့်ကာ ပြောချင်လာသည်။ အခြေအနေတွေဟာ ထင်ထားတာထက် ပိုဆိုးကာ ကျပ်တည်း၍ လာလေသည်။

"သူက ဘာကောင်မှ မဟုတ်ပေမယ့် လောလောဆယ်မှာ တော့ ဘိုးရဲ့ ယုံကြည်အားကိုးမှုကို အပြည့်အဝ ရထားတယ်လေ။ ခုဆို ဘိုးအိပ်ရာထဲ လဲနေတုန်းမှာ တချို့ကိစ္စတွေဆို သူပဲ စီမံပေးနေတာ..."

လေးမိုးကလည်း ခုဆို အရမ်းကျပ်လာတယ်။ အခုအပြင်ထွက်လို့ ရတာတောင် နေဇယံ ပြောပေးလို့ ရတာ လင်းညို့ရဲ့ "

"တောက်...ဘာတွေလဲကွာ"

လင်းညို့က စိတ်တိုတိုနှင့် တောက်တစ်ချက် ပြင်းပြင်းခေါက်ကာ အော်လျှင် တခက်သည် စိတ်ရှုပ်စွာဖြင့် မျက်ရည်တွေ လည်လာသည်။ ဒါကို လှည့်ကြည့်လာသော လင်းညို့က မြင်သွားကာ...

"တခက်...ဘာဖြစ်တာလဲကွာ။ အဲဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ"

တခက်သည် သူက အဲဒီလိုမေးမှ ပိုပြီးဝမ်းနည်းကာ ငိုချင်လာသည်

။ နဂိုတည်းကမှ တခက်ဟာ ဘာမဆို ထိခိုက်ခံစားလွယ်သောသူ ဖြစ်လေရာ တစ်ခုခုဆို မျက်ရည်က မခိုင်တတ်ချေ။ ဘိုးကိုလည်း သနားလှသလို ၊ လင်းညို့နှင့် ဝေးရမှာ ကိုလည်း သေမလောက် ကြောက်နေလေရာ အဲဒီသောကကြီးသည် တခက်ကို တစ်နေ့ တစ်နေ့ မစားနိုင် မအိပ်နိုင်အောင် ဖိစီးနှိပ်စက်လို့ ထားလေသည် ။

ဒီကြားထဲ လင်းညို့ကပါ တခက်ကို အထင်လွဲချင်သလိုလို ဖြစ်နေသောအခါ တခက် ပို၍ ဝမ်းနည်းတော့တာဖြစ်သည် ။

"တခက်... ဘာဖြစ်တာလဲကွာ ၊ အဲဒီပုံစံမျိုး မဖြစ်စမ်းပါနဲ့ ။ ကိုယ့်ရင်ကို ဓားနဲ့ မွန်းနေတဲ့ အတိုင်းပဲ"

"လင်းညို့က ဓားနဲ့ မွန်းထားတဲ့ အတိုင်း ခံစားရတာ တခက်က တော့ရင်ထဲမှာ အက်ဆစ်နဲ့ အပက်ခံထားရတဲ့ အတိုင်းပဲ..

လင်းညို့နဲ့ ဝေးရမှာ တခက် ဘယ်လောက်ကြောက်နေတယ်ဆိုတာ လင်းညို့မသိဘူး။ တခက်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားနေရတယ် ဆိုတာကို လင်းညို့ မသိဘူး မဟုတ်လား"

"ကိုယ် သိပါတယ် တခက်ရာ။ တခက်ကိုယ့်ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ် နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ် ကံကြမ္မာကို မယုံဘူးနော် တခက်။ အဲဒီကောင်ကို အရမ်းကြောက်တယ်..."

ကိုယ် တခက်နဲ့ ဝေးရဖို့ ကို နည်းနည်းလေးမှ အတိမ်းစောင်း မခံနိုင်ဘူး၊ တခက် အဲဒီစည်းစိမ်တွေကို မမက်ပါနဲ့ ။ ကိုယ့်အချစ်က အဲဒီအရာတွေထက် အများကြီး ခမ်းနားပါတယ် တခက်ရယ်"

" တခက် အဲဒါတွေကို ထည့်တွက်နေတာ မဟုတ်ဘူး လင်းညို့။ အဲဒါကို မမက်ဘဲ အားလုံးကို စွန့်ခွာပြီး လင်းညို့ကို လက်တွဲမယ်ဆိုလို့

ဘိုး ဒီလိုပုံပုံလဲသွားရတာပါ...

အခု အခြေအနေတွေက အရမ်းရှုပ်ထွေးနေတယ်။ ဘိုး ကျန်းမာရေး ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲကိစ္စအဖြစ် ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေကပါ ရှုပ်နေတယ်။ ဘာ တွေမှန်းလဲ မသိဘူး။ တခက်တော့ စိတ်ဆင်းရဲတာပဲ သိတယ်။ တခက် တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲဟင်...

တခက်လေ ဘိုးကိုလည်း စိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ်။ တခက်ကြောင့် ဘိုး ဒီလိုဖြစ်နေတာကိုလည်း မလိုလားဘူး။ လင်းညှို့ကိုလည်း မခွဲနိုင် ဘူး။ ကြာရင် တခက်တော့ ရူးပြီး သေရလိမ့်မယ် လင်းညှို့ရယ်"

လင်းညှို့သည် တခက်ရဲ့ အဖြစ်ကို မကြည့်ရက်စွာဖြင့် အံ့ကြိတ်ပြီး ခေါင်းယမ်းကာ ရင်ခွင်ထဲသို့ ထွေးပွေ့ထားမိလေသည် ။ သူတို့ ရဲ့ အချစ် ရေးကျမှ ဒီလိုမျိုး ဘာကြောင့် မချောမွေ့ရသလဲဆိုတာ သူလည်း မစဉ်း စားတတ်ချေ။ နှစ်ယောက်သားက တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ခိုင်ခိုင် မာမာ ချစ်ကြပါလျက်နှင့် ဘာကြောင့် များ ချစ်ကံခေရတာပါလိမ့်။ ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်မယ့် နည်းလမ်းဆိုတာ သူလည်း မစဉ်းစားတတ် တော့ပါ။

"တခက်ကို ကိုယ် ပြတ်ပြတ်သားသား တစ်ခုမေးမယ်။ တခက်ရဲ့ ဘိုးက ဟိုကောင်နဲ့ ဇွတ်လက်ထပ်ပေးမယ်ဆိုရင် တခက် ဘယ်လိုလုပ်မှာ ...

အဲဒီကောင်ကို လက်ထပ်မှာ လား၊ ယူမှာ လား"

"အခုကိစ္စက အဲဒီလက်ထပ်တဲ့ အခြေအနေထိကို မရောက်သေးဘူး လင်းညှို့။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီပြဿနာထဲမှာ နေဇယံ ပါမလာသေးဘူး။ ဘိုး ပါးစပ်ကလည်း နင့်ကို နေဇယံနဲ့ လက်ထပ်ပေးမှာ လို့ တစ်ခွန်းမှ ဟမလာသေးဘူး...

ပြီးတော့ နေဇယံ ကိုယ်တိုင်ကလည်း တခက်ကို ကူညီမယ်လို့ ပြောထားတာပဲ။ သူ့ကို တခက် မကြိုက်ဘူး ဆိုတာလည်း သူ သိနေတာပဲလေ။ "

"တခက် မကြိုက်လည်း ဘာအရေးလဲကွာ။ ဒီကောင်တွေက ချစ်တာတွေ သစ္စာတွေ သိတဲ့ ကောင်တွေမှ မဟုတ်တာ။ ဦးနှောက်တွေ နင်းကန်ထုတ်သုံးပြီး နောက်ဆုံးကျ တခက်ကို အပိုင်သိမ်းသွားရင် ဒီကကောင်ပဲ ရင်ကွဲပြီး ရူးကျန်ရစ်ရမှာ "

"နေဇယံက အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်ပါဘူး လင်းညှို့ရယ်"

"ဘာလဲ...တခက်က အဲဒီကောင်ကို ယုံနေတာလား"

"ယုံနေတာတော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့ ။ ဒါပေမဲ့ သူက ဘယ်လိုပြောမလဲ"

တခက်က ဆက်မပြောတတ်တော့သည် ပုံစံဖြင့် နားထင်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ကုတ်လိုက်လျှင် သူက ပြုံးမဲ့မဲ့ဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်သည် ။ တခက်သည် လင်းညှို့ရဲ့ အဲဒီပုံစံကို ရင်ထဲတွင် ခါးသွားသည် ။

"လင်းညှို့နော်... တခက်ကို အဲဒီပုံစံမျိုးနဲ့ မကြည့်နဲ့ သူ့အတွက်နဲ့ တခက်တို့ ကြားမှာ ဘာပြဿနာမှ ဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ ဒီအချိန်မှ တခက်နဲ့ လင်းညှို့က နားလည်မှုအပြည့်နဲ့ စည်းလုံးနေရမယ့်အချိန်။ နှစ်ယောက်သားက အရမ်းနားလည်နေမှ ဖြစ်မှာ ...

သူနဲ့ သာ ကြိုက်ချင်ရိုးမှန်ရင် ဟိုးအရင်တည်းက ကြိုက်နေရောပေါ့ ။ လင်းညှို့နဲ့ မတွေ့ခင်တည်းက သူ့အိမ်မှာ ဝင်ထွက်နေတာပဲ"

"ဒါပေမဲ့ မတူဘူးလေ။ ပြီးတော့ တခက် ပြောနိုင်လို့ လား။ ဒီကောင့်စိတ်ထဲမှာ တခက်ကို ကျိတ်ကြိုက်ချင် ကြိုက်နေမှာ ပေါ့။ တခက်ရဲ့ နူးညံ့အေးဆေးတဲ့ ပုံစံလေးကို ကိုယ်တောင် ချစ်မိသွားတာပဲ..."

ဒီကောင်တွေက ဒါမျိုးကို ဦးနှောက်နဲ့ စဉ်းစားတွက်ချက်ပြီး ပိုတောင်ကြိုက်လိမ့်ဦးမယ်။ တခက်ကို ကြိုက်နေလို့ ပဲ အဘိုးရှေ့မှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် နေပြပြီး သူ့ကို သဘောကျလာအောင် တဖြည်းဖြည်း စည်းရုံးထားတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ ပေါ့...

အဲဒီလိုရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား တခက်ရာ။ စွတ်ယုံမနေစမ်းပါနဲ့ ။ ကိုယ်ကတော့ အဲဒီလိုကောင်တွေ အထင်ကို မကြီးဘူး"

ချစ်သူက အဲဒီလို ပြောတော့လည်း တခက်သည် သူ့စကားမှာ မျောက်ကော တွေဝေသွားပြန်သည် ။ အဲဒီလိုများ ဖြစ်နေမလားဟူသော အတွေးဖြင့် တိတ်ဆိတ်သွားကာ တခက်ရဲ့ စိတ်တို့က မပြတ်သားနိုင်။ မျက်လုံးထဲတွင် စူးရှသော အကြည့်များ နှင့် ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိသူ နေဇယံရဲ့ ရုပ်သွင်ကို မြင်ယောင်လာကာ သူဟာ အဲဒီလိုလူစားမျိုးလားဟု တွေးမိပြန်သည် ။ သူ့ပုံစံဟာ အဲဒီလိုမျိုးတော့ ထင်စရာမရှိပါ။

သို့သော် လင်းညှို့ ပြောသလိုရော ဖြစ်မနေနိုင်ဘူးတဲ့ လား။

အား...ခေါင်းတွေ ပူလိုက်တာများ ။

"ဒါပေမဲ့ လင်းညှို့ သိထားဖို့ က တခက် ချစ်တာ လင်းညှို့ကိုပါ။ လင်းညှို့ကို ခွဲရဖို့ ဆိုတာလည်း တခက် တွေးတောင် မတွေးရဲတဲ့ ကိစ္စကြီးပါ လင်းညှို့ရယ်...

ဘိုးဘိုး ဆိုတာလည်း တခက်ရဲ့ မိဘပါပဲ။ တခက်တစ်သက်လုံး မတောင့်မတနေရအောင် ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက်လာတဲ့ သူပါ...

ဘိုးကို မျက်နှာလွှဲခဲပစ် လုပ်လို့ ကလည်း ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်မှာ လဲ။ ဒါကြောင့် အခြေအနေအရ တခက်တို့ မီးစဉ်ကြည့်ကမှ ဖြစ်မှာ "

"မီးစဉ်ကြည့်ကရင် မီးပါလောင်သွားမှာ လား မသိပါဘူးကွာ"

"ဪ... အဲဒီလို မတွေးပါနဲ့ လင်းညို့ရယ်။ တခက်တို့ ရဲ့ ချစ်ခြင်း စစ်မှန်ရင် မဝေးဘူးလို့ ယုံကြည်ထားစမ်းပါ။ တခက်ကတော့လေ ဘုရားမှာ အမြဲတမ်း သစ္စာဆိုတယ် သိလား။ ဘိုးကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ်၊ လင်းညို့ကိုလည်း တကယ်မေတ္တာစစ်နဲ့ ချစ်တယ်..."

အဲဒီ မှန်ကန်တဲ့ သစ္စာတွေကြောင့် တခက်တို့ မဝေးရပါစေနဲ့ လို့ ။ လောလောဆယ်တော့ ဘိုး စိတ်ချမ်းသာအောင်၊ ကျန်းမာလာအောင် ဂရုစိုက်ပြမှ ရမယ်။ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်မယ့် နည်းလမ်းလည်း ပေါ်လာမှာ ပါ လင်းညို့ရယ်။

လင်းညို့လည်း ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားကြည့်ဦးပေါ့။ တခက်တို့ တိုင်ပင်ပြီး အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ရှာကြတာပေါ့၊ လင်းညို့ရယ်...နော်။ အဓိကက တခက်တို့ နားလည်မှု ရှိဖို့ ပါပဲ"

နောက်ဆုံးတော့လည်း တခက်ကပဲ သူ့ကို ဖျောင်းဖျနှစ်သိမ့်ရတာ ဖြစ်သည် ။ သူက လေးလေးပင်ပင်နှင့် ခေါင်းကို မညိတ်ချင်ညိတ်ချင် ညိတ်ကာ

"မသိဘူးကွာ။ တခက်ကို ချစ်လွန်းလို့ သာ ဒီလောက်ထိ အစားခံနေတာ။ ဘာတွေမှန်းကို မသိတော့ဘူး။ ကိုယ့်သဘောအတိုင်းသာဆိုရင် အခုကိုပဲ ကားတင်ပြီး ခိုးပြေးလိုက်ချင်တော့တယ်..."

အဲဒီလိုကျတော့လည်း မင်းက မစွန့်စားရဲဘူး မဟုတ်လား"

"ဪ... လင်းညို့ရယ်။ တခက် မစွန့်စားရဲတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိုးဘိုးကို..."

"တော်ပါပြီ တခက်၊ ဆက်မပြောပါနဲ့ တော့။ ပြောလည်း ပဲ ဒီနားပဲ လည်နေတော့မှာ ပါပဲ။ ရပါပြီကွာ တခက်ကိုချစ်မိမှ တော့ အဆုံးစွန်ထိ

နားလည်ပေးရမှာ ပေါ့...

ခုချိန်မှာ ကိုယ့်ကို နှုတ်မဆက်သွားသေးတာပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ရပါတယ် တခက် အဆင်ပြေသလို ကြည့်လုပ်ပါ။ ကိုယ်ကတော့ ဘာမှ တတ်နိုင်တဲ့ သူ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ကံတရားအတိုင်းပဲပေါ့"

သူက အဲဒီလို ဆိုလာတော့လည်း တခက်သည် ဝမ်းသာရမယ့်အစား ပို၍ ဝမ်းနည်းကာ ငိုချင်လာရလေသည် ။ ကျလုဆဲဆဲ မျက်ရည်များကို ထိန်းချုပ်ကာ လင်းညို့ကို အားယူပြီးပြလိုက်ရသည် ။ တခက်ရင်ထဲက ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် လည်း လင်းညို့ကို ခွဲခွဲရလျှင်တောင် ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ဆိုတာပဲ ဖြစ်တော့သည် ။ တခက်သည် သူ့ကို ချစ်လှစွာဖြင့် သူ့လက်ဖဝါးတွေကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ အားပေးလိုက်သည် ။

"တခက်တို့ မဝေးပါဘူး လင်းညို့ရယ်"

အဲဒီလေသံလေးဟာ ဖျော့တော့နေသည် ဆိုတာကိုတော့ နှစ်ဦးစလုံး ရိပ်မိ သိရှိကြပါသည် ။
